Časopis pre obyvateľov a priateľov Kráľovej pri Senci

KRÁĽOVSKÉ ZVESTI

ROČNÍK VII. Číslo 3-4/2002

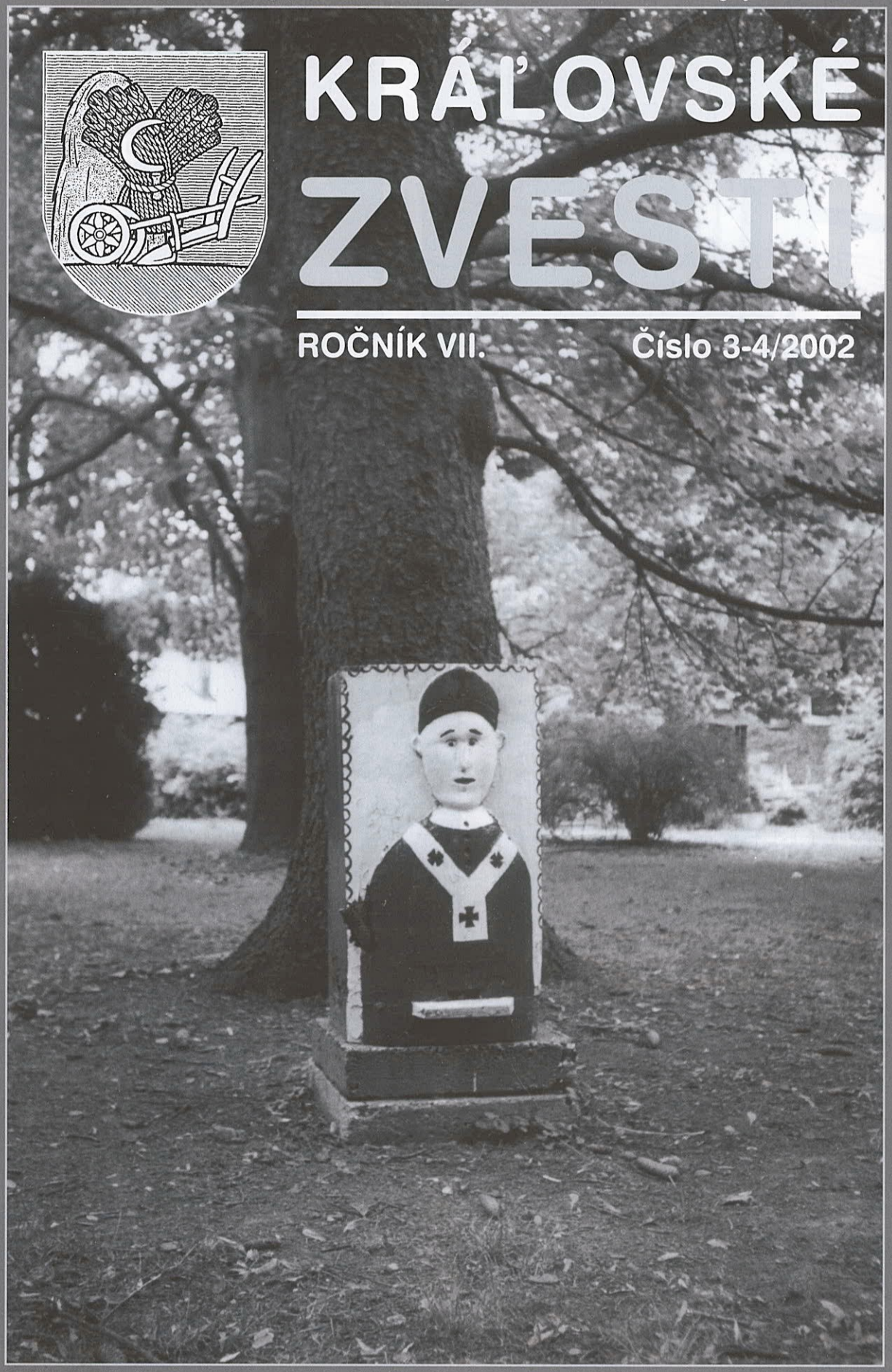

Fotoprechádzka včelárskym skanzenom

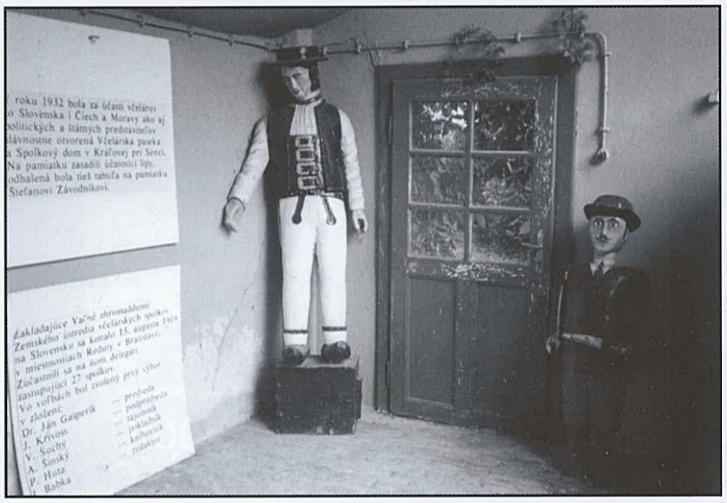

Drotár (okolie Kežmaku r.1820-30)

Čarodejník (Varín, úľ má okolo 150 rokov)

Medveď - 35 rokov - rezbár Pekara Jozef (Rajecké Teplice)

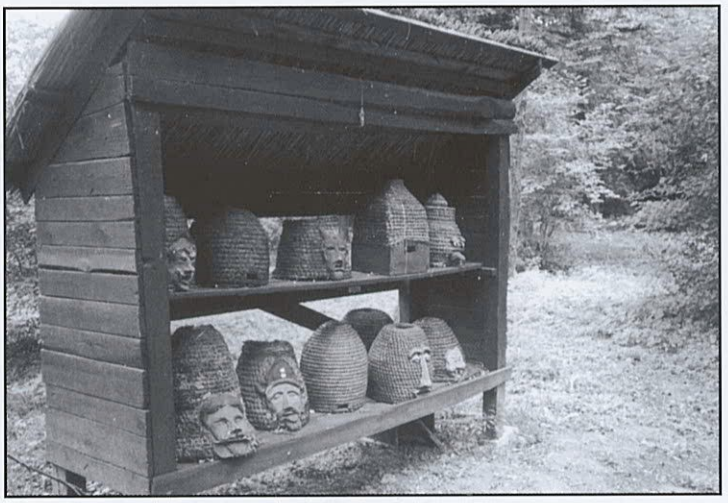

50 až 200 ročné reliéfne koše (okolie Rožňavy)

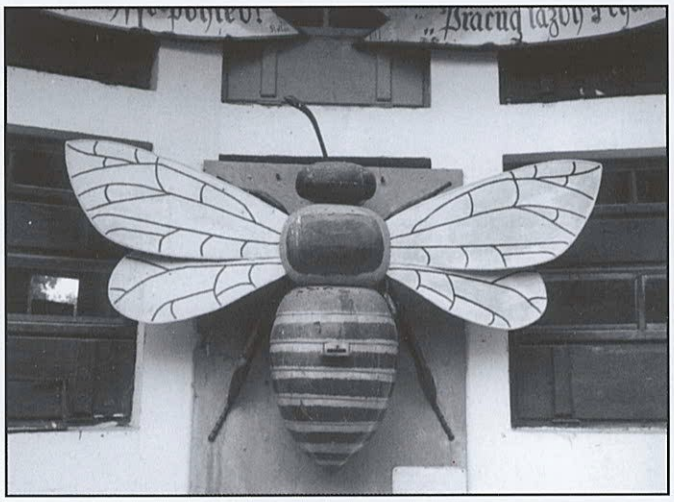

150 ročná včela - Rudolf Mičieta (Veľké Rovné)

Perníková chalúpka postavená v 30-tych rokoch

KRÁĽOVSKÉ ZVESTI
ROČ VII. 3-4/2002

OBSAH

Živé slová

Rozhovor s Vojtechom Dolinským
Skúsenosti sú na nezaplatenie *(1)*

Život okolo nás

Denne stretnúť človeka *(11)*

Pomoc postihnutým povodňami *(14)*

História

Neukončený spor obce Krmeš s grófom J.Pálffym *(7)*

Zažltnuté stránky obecných zastupiteľstiev
Obecné voľby v decembri 1945 *(10)*

História a súčasnosť

Hrady v našom okolí
Pezinský hrad a zámok *(2)*

70 rokov Včelárskej Paseky v Kráľovej
Múzeum včelárstva *(4)*

Poézia

Duchovné posolstvo Svetloslava Veigla (9)

Šport

Priniesli medaily z Majstrovstiev sveta *(13)*

Informatórium

Komunálne voľby *(15)*

Parlamentné voľby 2002 v Kráľovej pri Senci *(17)*

Výsledky volieb v našej obci v porovnaní s celoslovenskými výsledkami *(18)*

O čom rozhodovalo obecné zastupiteľstvo *(18)*

Pomocník pre vybavovanie osobných dokumentov *(19)*

Na prednej a zadnej obálke sú exponáty zo zbierky na Včelárskej Paseke.

Rozhovor s Vojtechom Dolinským

Skúsenosti sú na nezaplatenie

Súčasnému starostovi obce, Vojtechovi Dolinskému končí volebné obdobie a do toho nasledovného, ktoré odštartujú komunálne voľby začiatkom decembra tohto roku, nenastúpi už ani ako kandidát. Oslovili sme ho preto v mene našich spoluobčanov a položili mu niekoľko otázok v súvislosti s jeho odchodom z „richtárskeho kresla", na ktorom sedel viac ako 30 rokov.

Vo funkcii starostu ste pôsobili viac ako 30 rokov. Ako vy vidíte svoje pôsobenie na verejnom poste „prvého občana" svojej dediny?

Vo funkcii starostu obce pôsobím od roku 1970. V roku 1964 som bol zvolený za poslanca MNV a tajomníka. V rokoch 1968-1970 som vykonával väčšiu časť úloh obce, nakoľko predseda MNV bol zaneprázdnený. Po nežnej revolúcii v roku 1989 som ostal starostom i napriek tomu, že niektorí mi vyčítali isté nedostatky, no do rozporu so zákonom som sa nedostal a tak v prvých demokratických voľbách v roku 1990 si ma občania opätovne zvolili za starostu. Túto dôveru som od nich získal i v nasledujúcich dvoch volebných obdobiach. Za mojej pôsobnosti sa vybudoval celoobecný vodovod, plynovod, dokončil sa dom smútku, dom služieb, previedlo sa oplotenie cintorína, vybudovali sa komunikácie. Postavila sa nová materská škôlka, rozšírila sa verejná zeleň a ďalšie aktivity. Práca s občanmi bola náročná a pokladám ju za dobrú, hoci často som musel bojovať s nepravdami a obhajovať sa proti nespravodlivostiam, ktoré mi pripisovali.

Čím Vás v živote táto práca obohatila a čo Vám na druhej strane vzala?

Celú moju prácu, moje pôsobenie som venoval rozvoju obce, snažil som sa pomáhať občanom ako sa len dalo. Vždy som sa snažil presadzovať dôstojnú reprezentáciu obce smerom navonok, čoho dôkazom bolo i vybudovanie termálneho kúpaliska, ktoré k spokojnosti slúžilo 10 rokov. Môj pracovný čas nemal 8 hodín, ale toľko, koľko si to vyžadovala práca pre potreby obce a občanov. Nespočetné množstvo sobôt a nedieľ, čo sa odzrkadlilo, že rodina a výchova detí bola viac na bedrách manželky. Ako člen KSS som sa snažil a snažím presadzovať program pre

občanov, čo taktiež vyžaduje mnoho času. Práca starostu mi však ukázala a potvrdila, že čestnou prácou sa dajú dosiahnuť dobré výsledky.

Na čo by sa malo podľa Vás nové vedenie obce v budúcej práci zamerať?

Nové vedenie obce, to znamená poslanci a starosta by mali nadviazať na všetko pozitívne, čo sa pre obec urobilo, zobrať si ponaučenie z doterajších chýb, aby sa obec i naďalej rozvíjala. A čo bude treba robiť ukáže čas a finančné prostriedky, ktoré obec bude mať k dipozícii.

Čo by ste zaželali novému starostovi a obecnému zastupiteľstvu, ktoré prevezme štafetu po Vás?

Novému starostovi by som zaželal hodne trpezlivosti a výdrže, lebo je dosť vecí, ktoré ho môžu odradiť. Byť vždy čestný a mať na mysli, že jeho prácu hodnotia aj priatelia, ale i nepriatelia. Prial by som mu, aby občania zvolili mladých poslancov a takých, ktorí mu nebudú robiť intrigy a hádzať pod nohy polená. Aby mu boli poslanci nápomocní pri riešení celoobecných úloh. Taktiež mu želám, aby mal dobrých spolupracovníkov v pracovníkoch obecného úradu a ich rady nech využíva vo svojej práci. Skúsenosti sú na nezaplatenie.

Čo by ste zaželali svojej obci?

Záverom by som chcel poďakovať všetkým spoluobčanom, ktorí mali zmysel pre plnenie povinností, ale i tým, ktorí ma nemali radi. Každý človek ktorý pracuje, robí aj chyby. Treba však rozlišovať či ich robí pri plnení povinností, alebo náročky. Ďakujem všetkým občanom, ktorí mi prejavovali dôveru po celé obdobie môjho pôsobenia. Pokiaľ mi dovolí zdravie i naďalej, ako radový občan, budem obci vždy nápomocný a budem podporovať jej rozvoj. Všetkým občanom prajem pevné zdravie a rodinnú pohodu.

V mene občanov našej obce i prostredníctvom Kráľovských zvestí prajeme pánovi Vojtechovi Dolinskému do ďalšieho života zdravie, aby sa mohol tešiť v kruhu svojej rodiny radostiam každodenného života a ešte dlhé roky odovzdávať svojmu okoliu skúsenosti dlhoročného verejného činiteľa.

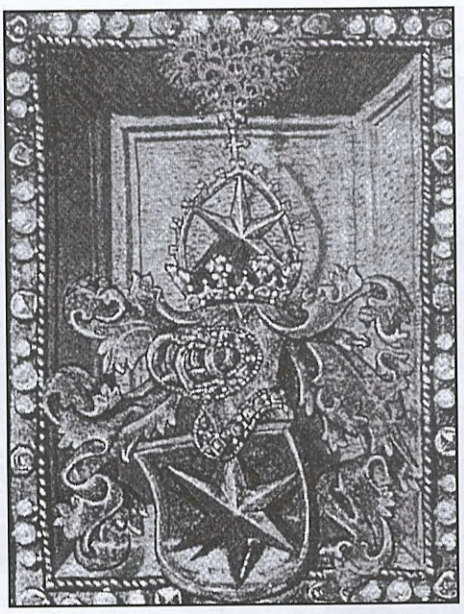

Miniatúra erbovej listiny pre Svätojurských a Pezinských grófov z rokov 1459

Dejiny pezinského hradu, neskôr prebudovaného na zámok mal v minulosti mnoho spoločné i s našou obcou. Spájali ich spoloční majitelia, grófska rodina Pálffyovcov, ktorí okrem ďalších majetkov vlastnili pezinské aj kráľovské panstvo. Obidve panstvá mali aj spoločnú administratívu a hospodárske poriadky. Správa panstva v Kráľovej sídlila na Pezinskom zámku a tvorili ju provizor, pokladník, obilník, dvorský a kľúčiar. Tu zasadala aj panská stolica. Pezinské panstvo získali Pálffyovci po dlhých rokovaniach v roku 1734 s císárom Karolom VI. do trvalého vlastníctva za 50 000 rýnskych zlatých. Pezinské panstvo sa pomerne kompaktne zachovalo až do roku 1908, kedy zomrel posledný majiteľ panstva gróf Ján Pálffy. Podľa jeho závetu pripadli Pezinský zámok s tehelňou a pozemkami Pálffyovským potomkom.

Podľa historika Branislava Varsíka je názov Pezinka - Bazína odvodený od slovanského osobného mena Božen. Prvá písomná zmienka o Pezinku pochádza z roku 1208, kedy daroval uhorský kráľ Ondrej II. zem Pezinok, patriacu pod správu Prešporského hradu, za verné služby a zásluhy nitrianskemu županovi Tomášovi.

Pezinský hrad vznikol pravdepodobne v 60.-tych rokoch 13. storočia. V roku 1271 počas arpádovsko-přemyslovských vojen vtrhol český kráľ Přemysl Otakar II. cez rieku Moravu do Uhorska a dobyl, alebo obsadil tu niekoľko hradov, medzi ktorými sa nachádzali aj tzv. vežové opevnenia v Pezinku, Svätom Juri a Červenom Kameni. V roku 1295 sa spomína Pezinský hrad v súvislosti s jeho dobytím a získaním nemeckými vojskami. Išlo pravdepodobne o starý hrad, ktorý sa nachádzal priamo v Malých Karpatoch. Začiatkom 14. storočia dali pezinskí grófi postaviť „nový hrad" . Dnes sa nachádza v centre Pezinka . Hrad mal pôvodne vnútorné a vonkanšie opevnenie. Jadro hradu tvorili obytné priestory - palác, kaplnka, kuchyňa, dom pekára, studňa a ďalšie obytné a hopodárske stavby, Hrad bol pravdepodobne podpivničený, kde sa okrem potravín skladovalo aj víno, čo sa spája s funkciou kráľovského pohárnika. Vonkajší hrad bol taktiež obohnaný hradbou a bránovou vežou. Tu sa nachádzali stajne pre kone s výbehom, záhrada a ďalšie stavby hospodárskeho charakteru. Pred hradbou bola vodná priekopa a val s drevenou palisádou.

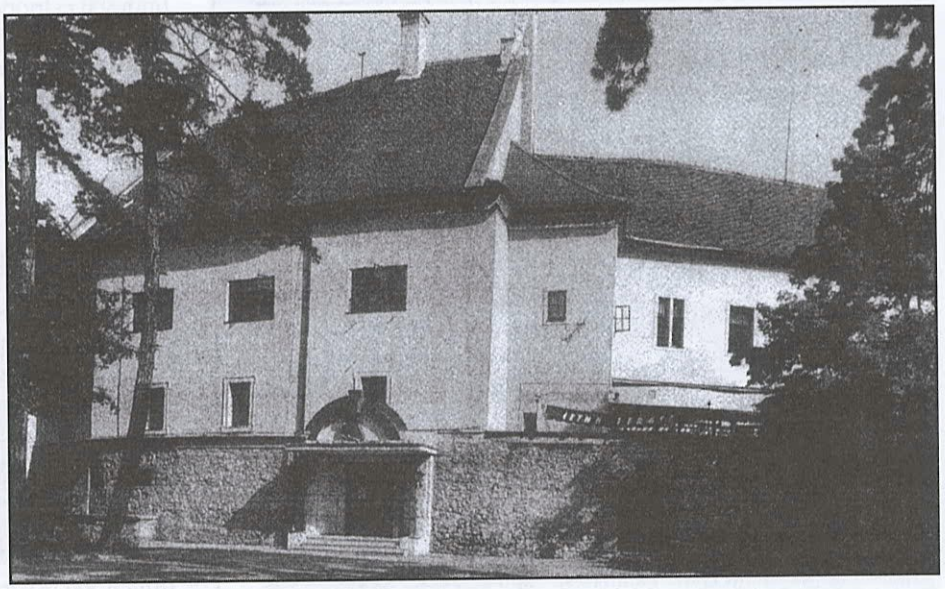

Kaštieľ v Pezinku

70 rokov Včelárskej Paseky v Kráľovej

Múzeum včelárstva

Miroslav Daniš

Včelárska paseka v Kráľovej pri Senci

15. augusta 2002 oslávilo včelárske osvetové zariadenie a múzeum v Kráľovej pri Senci, jedinečné v strednej Európe, svoje sedemdesiatiny. Včelárske remeslo a umenie patrí k najstarším a jeho medový produkt bol nielen prvým sladidlom, ale i najstarším liečivom našich predkov. Tieto stáročné historické tradície sú čiastočne uchované i na Včelárskej Paseke, no súčasná, nie veľmi utešená situácia, zapríčinená najmä finančným nedostatkom, zachovanie týchto tradícií značne ohrozuje. Možno je trocha hanbou nášho štátu, ministerstva kultúry, Slovenského včelárskeho zväzu, nášho národného povedomia, že takúto výnimočnú pamätnicu našej minulosti, ale i prítomnosti, nechávame v zúboženom stave chátrať. Tí, čo stáli pri zrode a rozkvete Včelárskej paseky sa istotne snažili a predpovedali tomuto nevšednému kultúrnemu dedičstvu našich predkov inú budúcnosť. Zachráňme v hodine dvanástej svoje svedomie, a ak nemajú peniaze tí najmocnejší, nech pomôže pokladnica ľudu. Je svätou povinnosťou vedenia zväzu včelárov sa o takýto počin pričiniť.

Keď v roku 1923 prišiel mladý včelár Štefan Hagara, rodák zo Žabokriek nad Nitrou s nápadom založiť centrálny včelín, ktorý by bol vzorovým včelínom pre všetkých včelárov na Slovensku, ešte nikto netušil, že o deväť rokov sa jeho sen stane skutočnosťou. Myšlienka vytvorenia centrálneho včelína sa objavila už v programe Štefana Závodníka (1813-1885), rímsko-katolíckeho kňaza v Pružinej, prvého organizátora slovenského včelárstava. O centrálnom včelíne písal v stanovách pre Prvý spolok včelárov z 12. júla 1869. Včelárstvo bolo v tých dobách u nás veľmi rozšírené, no v podmienkach bývalej monarchie sa realizovať nedala.

Štefan Hagara uverejnil v roku 1929 v časopise Slovenský včelár plán budúceho objektu. Potom sa o realizácii zamýšľaného diela začali častejšie objavovať v časopisoch úvahy a články. Hybnou pákou na uskutočnenie tohoto návrhu sa nakoniec stal vtedajší predseda Zemského ústredia včelárov na Slovensku, dr. Ján Gašparík, autor známych Pamätností slovenského včelárstva.

Prípravnými prácami na uskutočnení projektu poverilo Zemské ústredie včelárov Štefana Hagaru. V prvom rade bolo potrebné vybrať vhodný pozemok. Pôvodne boli vypracované plány tak, že budovy včelárskeho areálu budú pri hlavnej ceste Senec - Galanta. Nakoniec sa presadilo riešenie Štefana Hagaru, postaviť budovy areálu pri rieke Čierna Voda na parcelovanom pozemku po grófovi J. Pálffym. Projekt na túto impozantnú stavbu vyhotovil známy architekt Juraj Tvarožek z Bratislavy. Stavebné práce boli pridelené miestnemu staviteľovi Michalovi Pattermanovi, známemu výstavbou roľníckych kolónií na južnom Slovensku. Na stavbe troch pavilónov sa podieľali predovšetkým murárski, tesárski a stolárski majstri z Kráľovej a Krmeša (Kopecký, Horáček, Trtol, Vydra, Čapla, Heriban, Chovančík, Červenka). Stavebný materiál na stavbu dodávali Ignác Linkerberg a J. Bonihady zo Senca. Budovanie areálu stálo takmer trištvrte miliónov korún. K areálu patrí 10 ha záhrada s pokusnou stanicou a medonosnými rastlinami. Drevorezbárske práce na objektoch, ozdobné štíty, umelecky vyrezávaný štátny znak so včelárskym košom v rozkvitnutej lipovej a jabloňovej haluzi vyhotovil Štefan Hagara. 15. augusta 1932 bola Včelárska Paseka slávnostne odovzdaná Krajinskému ústrediu včelárskych spolkov na Slovensku. Každý z významných hostí tu zasadil lipu, medzi inými aj hosť z USA, pán Philips, ktorý symbolicky polial korene lipy medom. Na hlavnej budove bola odhalená pamätná tabuľa z textom : „ Krajinské ústredie včelárskych spolkov na Slovensku na 15. katastrálnych jutrách (10 ha) poľa v rokoch MCMXXX - MCMXXXII postavilo tento dom a všetky okolo neho stojace budovy v Kráľovej pri Senci z usporených peňazí svojich členov a za výdatnej pomoci Ministerstva zemedelstva ČSR, Štátneho pozemkového úradu, Slovenskej krajiny a Zemedelskej rady pre Slovensko. Daj Bože, aby toto dielo rástlo, kvitlo a prospievalo k dobru včelárstva slovenského a Republiky československej."

V rokoch vojny

Po Viedenskej arbitráži v roku 1939 sa územie južného Slovenska stalo súčasťou hortyovského Maďarska. Maďarské úrady poverili vedením Paseky vlastných pracovníkov a činnosť zariadenia sa obmedzil na minimum. Na konci vojny, počas oslobodzovacích bojov bolo na Včelárskej Paseke zriadené veliteľstvo leteckej jednotky Červenej armády a v jej blízkosti poľné letisko, ktoré museli vybudovať miestni občania z okolitých dedín. Tlmočníkom medzi vojenskou jednotkou a okolitým svetom sa stal Štefan Hagara, ktorý vedel po rusky. Veliteľom leteckej základne, kde sa zdržovalo okolo 200 ťažkých bombardérov bol generál- poručík Matvienko. Velitelia sa ubytovali v jednom z troch pavilónov Včelárskej paseky a posádky letcov boli rozmiestnené po okolitých majeroch a dedinách. Na Paseke zriadili i leteckú poľnú poštu s označením H.K.O. 46491.(Hlavné okružné veliteľstvo). Zásobovanie takmer tisícky vojakov ostávalo na bedrách sedliakov z okolia. Každý deň sem muselo chodiť na práce niekoľko chlapov a žien, ktorí sa starali o údržbu, pranie a upratovanie. Po presune frontu a odchode leteckej základne v širokom okolí ležalo množstvo munície, nábojov a striel. Chlapi z okolitých dedín chodili na letisko zbierať a uskladňovať nevybuchnutú muníciu.

Život na Včelárskej Paseke začal opäť naberať civilný ráz, no po revolučných udalostiach roku 1948 poslanie včelárskeho zariadenia dostalo opäť tvár, ktorá s včelárstvom nemala nič spoločné. Hoci v roku 1950 bolo zariadenie premenované na Včelárske odborné učilište, už o tri roky neskôr tu Okresný národný výbor v Galante zriadil Domov odpočinku (1953-1959).

Dom dôchodcov

Včelárska Paseka v rokoch 1953 - 59 okrem včelárenia a pestovania ovocia v miestnom sade ožila stareckým životom. V novozriadenom domove odpočinku žilo väčšinou okolo 50 dôchodcov z celého okresu Galanta. Na mieste správcu pôsobili okrem Štefana Hagaru, Jozef Chynoranský a Rudolf Kunovič. Našťastie všetci traja mali k včeláreniu veľmi blízko a tak hoci v obmedzenom rozsahu (chov okolo 100 včelstiev), no predsa sa práca s včelami na Paseke uchovala. Zo zápisníc kontrolných úradov sa však dozvedáme o pomerne žalostnom stave zariadenia a spôsobe života starých ľudí. Personál zariadenia tvorilo väčšinou 6 zamestnancov (správca, hlavný včelár, kuchárka, ošetrovateľka, pomocná ošetrovateľka, posluhovačka). Pri práci s dôchodcami vypomáhali rádové sestry. Zariadenie nebolo napojené na elektrickú sieť no objekt mal svoj vlastný agregátor, ktorý slúžil ako domáca elektráreň. Ubytovanie bolo pre starých ľudí nevhodné, zle vykurované, šatstvo si odkladali do skríň na chodbách a v jednej podkrovnej miestnosti muselo bývať až 16 chovancov. Dôchodcovia nemali klubovú miestnosť, návštevy lekára boli nepravidelné a hygiena spočívala v umývaní sa v lavóroch na izbách. Ak sa chceli okúpať, teplú vodu do vaní si museli najprv zohriať na šporáku a nanosiť vo vedrách. Z ovocia zo záhrady varili lekvár, alebo ovocie predávali a v miestnom hospodárstve okrem včiel držali jedného ťažného koňa, okolo sto kusov hydiny a ošípanú. V záhrade bolo okolo 900 ovocných stromov a 450 okrasných rastlín.

Rezbárske umenie vystavené v miestnom parku.

V roku 1959 bol domov dôchodcov presťahovaný do Moravského svätého Jána a tak činnosť zariadenia sa opäť zamerala viac na účely, kvôli ktorým vzniklo, chov včiel, ochrana prírody, pestovanie a výsadba stromov, údržba ovocného sadu. Po sprístupnení včelárskeho múzea verejnosti výrazne ožil spoločenský život na Včelásrskej Paseke. Po smrti Štefana Hagaru prebral žezlo organizátora a zanietenca pre prírodu a včelárenie jeho spolupracovník pán Imrich Keszőcze. Tak ako v medzivojnovom období i v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch nastalo opätovné oživenie osvetovej práce, nárast kontaktov s domácimi i zahraničnými včelárskymi inštitúciami, organizopvanie odborných a kultúrnych podujatí, rekonštrukcia objektov, rekultivácia ovocného sadu a úprava parkových priestranstiev. Osobnostný vklad Štefana Hagaru a neskôr Imricha Keszőczeho akoby potvrdili, že rozkvet Včelárskej paseky závisí predovšetkým od odborných schopností, zanietenosti pre vec, lásky k prírode a kultúre prostredia, o ktoré sa staráme. Po odchode pána Imricha Keszőczeho z Včelárskej Paseky (1997) sa opäť dostalo toto nevšedné múzeum a história nášho včelárstva do útlmu.

Pán Imrich Keszőce a hostia včelárskych trhov v roku 1993.

Včelársky skanzen

Múzeá bývajú všelijaké. Ukrývajú v sebe spomienky na časy dávno minulé, oprášené predmety a veci, ktoré hovoria súčasníkom o tom, čo bolo, o živote pred mnohými rokmi. Zachovávajú nám výtvory našich predkov, prihovárajú sa nemou rečou storočí. Ich spoločným menovateľom je však um a práca tých, ktorí do zdanlivo neživých vecí, vložili kus svojho srdca a stali sa neobyčajnými. Neobyčajným múzeom v prírode je Včelárska Paseka v Kráľovej pri Senci.

Skanzen je dielom stoviek včelárov z celého Slovenska. Už v roku 1932 pri otvorení Včelárskej paseky ako školiaceho strediska budúcih včelárov sa objavili snahy uchovať zbierku starých úľov, zozbieraných z celého Slovenska. Keď sa v roku 1939 stala Kráľová súčasťou Maďarska, evakuovali odťiaľto do Prievidze, zbierku historických úľov, kde vzniklo prvé včelárske múzeum v prírode. Keď sa v roku 1961 vrátili do Kráľovej, začalo sa dlhoročné budovanie skanzenu a do prác sa zapojilo 60 včelárskych organizácií. Tie vyzbierali viac ako 160 tisíc korún a poskytli dobrovoľníkov, ktorí po sobotách a nedeľách na skanzene pracovali a neraz priniesli so sebou i ďalšie exponáty. V roku 1975 bol skanzen sprístupnený verejnosti a naďalej sa dopĺňal o nové exponáty. Vo veľkom murovanom včelíne, postavenom v roku 1930, je múzeum včelárskych pomôcok a zariadení. Jednotlivé drevené včelíny stojace voľne v parku charakterizujú nielen svoju dobu, ale sú svedectvom o konštrukčnom a umeleckom nadaní nášho ľudu, vychádzajúcom z úcty a lásky k včelám. V aleji líp vysadených na počesť našich a zahraničných včelárskych osobností je každý strom označený menom a dokresľuje pamätnosť a históriu tohoto miesta.

Štefan Hagara

Štefan Hagara sa narodil 2. septembra 1899 v Žabokrekoch nad Nitrou. Do ľudovej školy začal chodiť v roku 1908 v Chynoranoch. Ako 11 ročný vstúpil do spolku Krajinská liga ochrany vtáctva. V rokoch prvej svetovej vojny často chodieval do Malých Uheriec k strýkovi, Jakubovi Fabíkovi, známemu včelárovi, od ktorého dostal tri včelstvá. Tie sa stali jeho prvým včelím hospodárstvom. Štefan mal už v detstve

Štefan Hagara - zakladajúci člen Včelárskej Paseky.

Kurz medových pečív v Kráľovej pri Senci 12 - 15.5.1938.

i technické nadanie. Zhotovil si malý ďalekohľad, ktorým videl do vzdialenosti dvoch kilometrov a pozoroval ním čas na kostolných hodinách v Chynoranoch i Žabokrekoch. K hviezdam a astronómii sa však dostal až v dospelosti.

Hoci ho rodičia dali vyučiť za mlynára, pri tomto remesle neostal a stále ho to ťahalo k včeláreniu. Stal sa členom Včelárskeho spolku v Žabokrekoch a keď v roku 1923 začal vychádzať odborný časopis Slovenský včelár, začal doň prispievať článkami a ilustráciami. Včelársku tématiku uverejňoval i v časopise Plameň. Pomáhal pri organizovaní včelárskych výstav, pomáhal zakladať včelárske spolky v Jelšave, Kráľovej pri Senci, Stropkove, Senci a Sládkovičove. Nadviazal kontakty i s odbornými časopismi v zahraničí. S včelárskym časopisom Nyppon No Yohod v Japonsku pomocou esperanta, ktoré dobre ovládal. Z Ruska odoberal štyri odborné časopisy a ruštinu sa naučil ako samouk, čítaním starých ruských kníh. Dopisoval si s mnohými včelárskymi spolkami, prírodovedcami a ochrancami prírody po celom svete, využívajúc znalosť esperanta. Na Včelársku Paseku do Kráľovej prichádzali delegácie z celého sveta a Štefan Hagara bol ich známy a priateľ.

Na Všeslovanskom zjazde v Prahe (1927) získal Štefan Hagara za svoje vystavované exponáty striebornú medailu a na výstave v Brne o dva roky neskôr prvú cenu za zostrojenie mikroskopu.

Štefan Hagara sa okrem včelárstva venoval pestovaniu okrasných drevín a ovocinárstvu. Usporadúval prostredníctvom ovocinárskeho spolku prednášky a jeho osvetová práca medzi pospolitým ľudom siahala až do kuchýň gazdiniek. Usporadúval pre ne kurzy prípravy pokrmov z medu, spojené väčšinou s výstavou pripravených produktov.

Počas druhej svetovej vojny a maďarskej okupácie Kráľovej tajne písal a rozširoval slovenský odborný časopis Naše včeličky, za čo sa v roku 1942 dostal až pred prokurátora.

Po vojne sa okrem včelárenia venoval ako zamestnanec štátnych lesov zalesňovaniu a zakladaniu lesných škôlok a vetrolamov. V 50. rokoch ho ONV v Senci poveril správcovstvom starobinca v priestoroch Včelárskej Paseky. Od 1. mája 1962 sa stal členom Štátnej ochrany kultúrnych pamiatok a ochrany prírody v obvode Galanta. Ešte v posledných rokoch svojho života sa obracal dopismi na zodpovedné inštitúcie, aby zachránili stromy tvoriace ochranný pás proti víchriciam a stromy v povodí Čiernej Vody. Za obeť padli aj vzácne stromy pyramidálny topoľ, dub a vŕškovaná vŕba, jediná na južnom Slovensku. Posledné roky života prežil Štefan Hagara v domčeku na „svojej" Včelárskej Paseke. Zomrel v roku 1975 a pochovaný bol v rodných Žabokrekoch.

Neukončený spor obce Krmeš s grófom J.Pálffym

Miroslav Daniš

Keď v roku 1857 vznikol spor medzi obyvateľmi Krmeša a grófom Jánom Pálffym o 167 jutár obecnej pôdy pri koryte Čiernej Vody, ktorú krmešskí urbárnici obrábali oddávna, nikto ani netušil, že tento spor ostane otvoreným a súdne nevyriešeným vyše 60 rokov. Nakoniec ho vyriešil nie súd ale politická situácia zmeny spoločenského zriadenia rozpadom Rakúsko -Uhorskej monarchie na niekoľko nástupníckych štátov. V rámci nových československých zákonov táto pôda sa dostala do rúk štátu a následne opäť do rúk občanov Krmeša. Pre obyvateľov Krmeša išlo o významnú časť pozemkov, pretože tie sporné, tvorili takmer polovicu všetkej ich pôdy. Celý spor bol riešený na Urbariálnom súde v Bratislave a záznamy z tohoto súdneho pojednávania sú zaujímavé predovšetkým ako dobová výpoveď o pomeroch a živote našich spoluobčanov v druhej polovici 19. storočia.

25. júna 1857 podal právny zástupca grófa Jána Pálffyho sťažnosť na Urbariálnom súde v Bratislave v spornej veci získania nehnuteľností v chotári obce Krmeš. Obec vraj nemá žiadnej právnej zmluvy na držbu uvedených pozemkov. O dva mesiace po podaní sťažnosti spísal zástupca Urbariálneho súdu so zástupcami obce Krmeš, richtárom Michalom Makovským a prísažnými obce Jozefom Koišom a Michalom Konečným protokol v predmetnej veci, v ktorom sa dokladalo právo obce na sporné pozemky, lúky a pasienky. 2. septembra 1857 oznámil Ján Záborský Urbariálnemu súdu, že bolo vykonané pojednávanie na tvare miesta v obci,aby sa zistil skutkový stav medzi spornými stranami. Na základe súdneho rozhodnutia bolo stanovené, že sa majú všetky pozemky premerať a určiť rozdiely, ktoré vyvstanú.

Na súdne pojednávanie 12. októbra za obec Krmeš pozvaní richtár a prísažní sa nedostavili a tak rozhodnutie komisie bolo odročené a obci bola zaslaná výstraha pre neuposlúchnutie príkazu dostaviť sa k súdu. Ešte v tomto roku bola prevedená prehliadka chotára. Bolo prevedené porovnanie skutkového stavu s pozemkovoknižným stavom a stavom uvedeným v katastrálnych mapách.

Rozšírenie sťažnosti o nové skutočnosti

Pretože výsledok súdneho sporu neviedol k uspokojeniu požiadaviek grófa, jeho právny zástupca, Ignác Burian rozšíril sťažnosť na obec o nové body obžaloby, podľa ktorej mala obec uhradiť panstvu nájom za užívanie pozemkov a malo byť prevedené nové vymeriavanie sporných území a následne prinavrátené panstvu protizákonne užívané pozemky. Urbárnici mali uhradiť nájom za užívané lúky a pasienky spätne od roku 1820. K týmto bodom doplnenej sťažnosti bolo ďalej uvedené, že Krmešania si vraj neprávom privlastňujú pasienky v koryte Čiernej Vody. Právny zástupca grófskeho panstva navrhol, aby mu boli vyčlenené pozemky na dolnom konci chotára obce Krmeš, pretože tam mu stavajú majer. Zároveň preto nechce tieto pozemky na hornom konci obce, lebo jeho dobytok by museli preháňať na pašu, čo by poskytovalo príčinu k neustálym zvadám. Na dolnom konci má aj hostinec a pri ňom pozemky. Pričlenením pozemkov v tejto časti chotára by sa mu predĺžili pastviny v časti chotára XVI. V chotárnej časti XVI, pri pivovare, nech mu vyčlenia dve parcely, lebo tu má panské maštale pre dobytok a na slnenie a kúpanie býkov v Čiernej Vode. Proti tomu nemôžu mať občania Krmeša námietky, lebo ich dobytok by mu šliapal trávu a robil škody. Keďže obecné lúky siahajú až po dvere pivovaru, je nemysliteľné, aby hydina a dobytok nešli a neničili trávu, čím by sporom nebolo konca kraja. Koryto Čiernej Vody je v blízkosti kaštieľa a Krmešania tam pasú kravy, ktoré tam robia škody na parku a nie je ich možné tam ustrážiť. Krmešania sa odvolávajú, že tam napájajú dobytok, no koryto rieky je tam vyschnuté a napájať dobytok chodia až do obecnej studni. A naviac vyschnuté koryto sa na pasienok ani nehodí, lebo je tu kamenisté. Krmešania si neprávom privlastňujú celé koryto

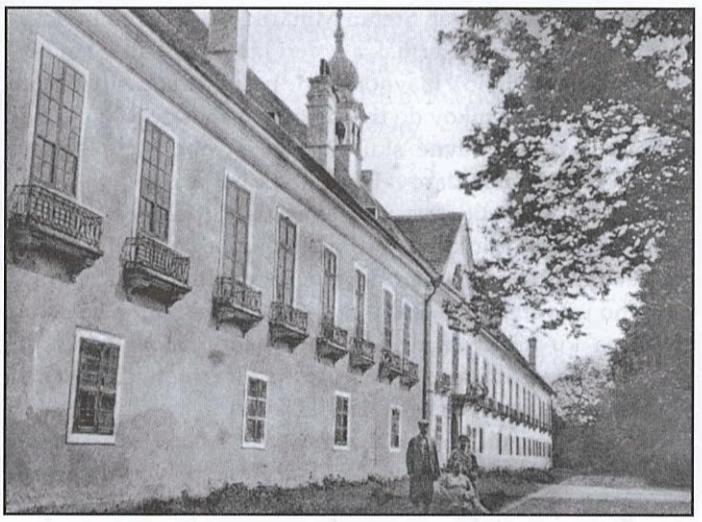

Kaštieľ grófa Pálffyho v Kráľovej

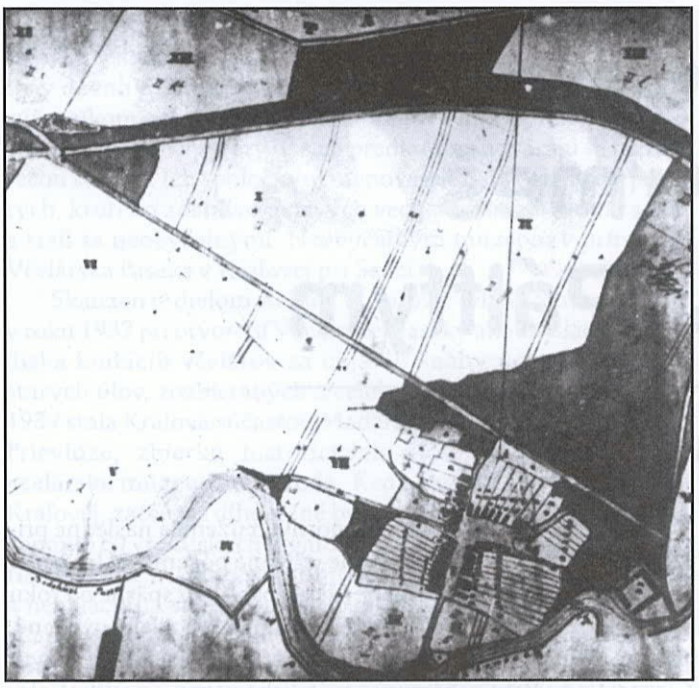

Nákres chotára obce Krmeš z roku 1792

Čiernej Vody. Žiadam pripojiť k môjmu majetku aj pozemky medzi parkom a seredskou cestou a pozemky na Boseckom, pozdĺž toku rieky.

Na konci žaloby právny zástupca grófskeho panstva žiadal, aby obyvatelia Krmeša zaplatili za neoprávnené užívanie spomenutých 179 jutár 3889 zlatých florénov a aby zo spoločných lúk bolo predbežne ponechaná časť pôdy na výstavbu lesnej škôlky, časť na vybudovanie jazdiarni, na hliníky a pálenie tehál a 100 štvorcových siah na zväčšenie cintorína.

Pri súdnych rokovaniach v marci 1859 u richtára v Krmeši boli za Urbariálny súd prítomní hlavný súdny radca Ján Vietoris a zapisovateľ Ján Záborský. Za panstvo grófa Pálffyho bol prítomný právny zástupca Ignác Burian a poverený inžinier Leopold Kiss. Za obec boli prítomní: richtár Michal Konečný, Ján Žižka, Jozef Tóth, Ondrej Štiglic, Michal Makovský, Jozef Koiš, Anton Ožvold, Ondrej Juhás, Michal Slovák, Ondrej Pudmerický, Michal Vanek, Ján Sedlár, Michal Sidor, Juraj Podolský, Pavel Ležovič, Ján Farkaš, Katarína Takáčová, Pavel Jankovič, Michal Huvár, Štefan Minárik, Martin Pudmerický, Michal Olas, Martin Čermák a hoferi Ján Široký a Štefan Blaho. Na rokovaní bolo v hlavnom bode prerokované zatriedenie jednotlivých pozemkov do troch bonitných kategórií a skonštatované i nasledovné skutočnosti. V obci nebol učiteľ a panstvo nechcelo darovať pozemok na postavenie školy. Škola je asi 10 minút cesty v susednej obci, Kráľovej. V obci je nutné zväčšiť cintorín o pol jutra. Občania sa tu dovolávali aby pôda bola zatriedená len do troch bonitných tried a pre každého užívateľa rozdelená v troch kusoch. Súdne pojednávanie sa ku konečnému výsledku nedopracovalo. Zaujímavosťou však ostáva, že ako podpisy zúčastnených občanov Krmeša na zápisnici figuruje 29 krížikov.

Urbariálny súd mal rozhodnúť v prospech panstva, no nestalo sa tak, pretože dôvody, predložené právnym zástupcom grófa J. Pálffyho neboli podľa vtedajších uhorských zákonov dostatočné.

Odvolania proti rozhodnutiu súdu

31.12.1860 na základe rozhodnutia súdu v neprospech panstva, právny zástupca grófa Pálffyho podal novú žalobu s uvedením ďalších skutočností. V žalobe sa písalo: „ Keď boli zaľudňované obce po kuruckých vojnách (1703-11), opustené pozemky neboli zarátané do urbáru, zostaveného na základe protokolov z roku 1768. V dôsledku toho ani obec si nemôže robiť nárok na požadované pozemky".

V apríli zvolal Urbariálny súd nové pojednávanie do obce Krmeš pod predsedníctvom sudcu Františka Udvarnokyho. Obec zastupovali richtár Michal Konečný a prísažní obce Jozef Tóth a Ján Žižka. Prítomní boli i ďalší Krmešania. Grófa zastupoval Ignác Burián a správca majetku Štefan Pitroff. Prítomný bol aj notár z Kráľovej František Kunst.

Ignác Burian tu opätovne podal žalobu vo veci úpravy pozemkov a lúk v držbe urbárnikov. Uznal, že občania sa odvolávali zatriedenia pôdy do troch kategórií, čo bolo schválené. Dohodli sa i na tom, že zväčší sa cintorín a jazdiareň ostane nezmenená. Prítomný farár z Kostolnej Imrich Kováč predložil žiadosť o pridelenie pôdy z obecných lúk pre učiteľa rímsko-katolíckej školy, ktorý však nebýval v Krmeši, no ich deti do školy chodili. Proti tomu sa občania Krmeša ohradili tým, že v obci nemajú školu, učiteľa ani kostol a preto nemôžu požadovaný výmer z obecných lúk vyčleniť.

Právny zástupca grófa Pálffyho ešte požiadal súd, aby upozornil občanov na furmanky a dávky pre panstvo, k čomu ich viaže povinnosť zo zákona.

Ani v tomto prípade súd nerozhodol vo veci sporných pozemkov v koryte Čiernej Vody v prospech grófa a tak súdne pojednávania pokračovali i v nasledujúcich rokoch. Po roku 1862 sa súdne jednania konali väčšinou v priestoroch grófskeho kaštieľa. Z mnohých zasadnutí vyvstávali ďalšie a ďalšie obvinenia, ktoré sú pre nás zaujímavé predovšetkým tým, že nás oboznamujú s rôznymi skutočnosťami dokresľujúcimi dejiny obce v 19. storočí. Napríklad v roku 1864 v rámci súdneho pojednávania obec žiadala zamietnuť žiadosť žalujúcej strany, aby bolo oddelené plavišťe pre ovce, pretože toto sa už nepoužíva viac ako 20 rokov.

V spore o pustatinu Danaiana (pravdepodobne išlo o územie dnešnej Včelárskej paseky), kde sa gróf Pálffy zaviazal, že toto územie zaľudní (kolonizuje) a neučinil tak, nemôže si teraz robiť naň nároky na úkor obce.

Väčšina týchto neustálych sporov o pôdu vyplývali predovšetkým z historicky danej zmeny postavenia a vzťahu medzi grófom a obyvateľmi Krmeša. Gróf vo svojich nárokoch vychádzal zo starých zemepanských a poddanských zvyklostí a obyvatelia obce si snažili chrániť svoje vlastnícke práva na pozemky, ktoré im uhorské zákony po roku 1848 garantovali. Eminentný záujem grófa o pozemky v koryte Čiernej Vody vyplýval i z jeho zámerov rozširovať už existujúce plochy parku o nové (vytvorenie anglického parku v smere k réckej ceste). O týchto dôvodoch samozrejme jeho právni zástupcovia na súdnych jednaniach mlčali, no projekty a plány zástavby v okolí kaštieľa a v povodí Čiernej rieky o tom hovoria jasne. K tým však obyvatelia obce prístup nemali. K takýmto záverom o zámeroch a dôvodoch sporov sme mohli dospieť až prostredníctvom historického bádania v archívoch .

Duchovné posolstvo Svetloslava Veigla

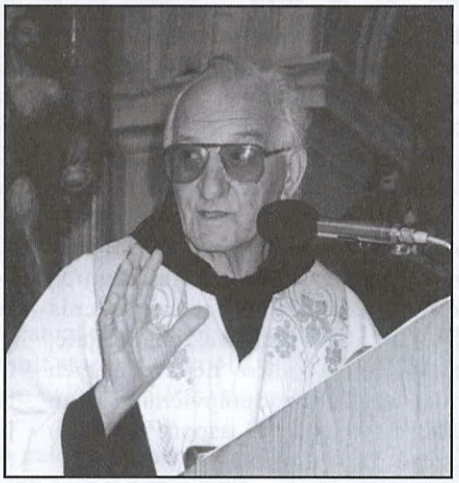

Slovo a úsmev

Sme ľudia,
bratia a sestry,
spoločný osud máme
na zemi.
Spoločný cieľ a cestu.
Chodíme ako
v chráme.
Darujme ľuďom úsmev.
Tak ľahko človek pri ľuďoch
na ľudí zabúda,
na trati často usne.
Darujme ľuďom úsmev.

U Boha je všetko naopak

Ježiš povedal: „ Zvelebujem ťa, Otče,
Pán neba i zeme, že si tieto veci
skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil
si ich maličkým." (Mt 11,25)
U Boha je všetko
naopak.
Malí sú veľkí
a veľkí malí,
malí a veľkí podľa súdu
tejto zeme.
Aká je v očiach Božích
smiešna a nemotorná múdrosť sveta.
Jasná je tejto pravdy silueta.
Čo dnes je správne,
včera bolo nepochopiteľné,
a čo dnes vedie,
včera bona fide udupali.
Akí sme len smiešne malí.
Hráme sa na veľmi múdrych,
a múdrejšie sú od nás malé deti.
V ich očiach slnko Božie
autenticky svieti.

Plný klas

Nadšenie
i slzy blažené,
celej zeme jas
i modrej oblohy hlas,
kvety v ornáte
i srdce zaťaté
vypaľujú na blate
plný klas.

Tí, čo majú otvorené oči

Dvíhame krčovite oblaky krivé,
krivé palice.
Aby sme nevideli deň,
zatvárame si oči.
So zatvorenými očami
sa v hlbinách potápame
a do tmy ponorení
potme hľadáme nebo.
Nebo sa otvára len tým,
čo majú otvorené oči.

Stačí ti srdce

V krajine,
v ktorej slepí vidia,
chromí chodia
a malomocní sa očisťujú,
rád by si si postavil
dom.
Nepotrebuješ cement, ani vápno,
ani ohňovzdorné tehly.
Stačí mať srdce na pravom mieste.

Čo nalomenú trstinu nedolomí

O závod letia kone zdivené,
víchor rekordy láme,
burácajú hromy.
Splašené srdce
nad priepasťou sa chveje.
Volá nás Ten,
čo nalomenú trstinu nedolomí.

V láske sú potrební dvaja

Chválime ťa i v zime
i uprostred mája,
či bdieme či spíme
v predsieni raja.
V láske sú potrební vždy dvaja.
Čo dáva a čo prijíma,
čo prijíma a čo dáva
z údelu, čo ide večne s nami
jak ide s nami stále Boh
pod nebesami.

Ťažký čas

Každý z nás vzdychá od lásky, či zármutku.
Pravdivá lož, či láska lichá
zakukluje sa v zámotku.
Odvíja sa ťažký čas,
z hĺbok vytrhnutý hlas
ranený každou chvíľou.

Bledá luna

Chcel by si sa ponoriť
až na dno najhlbšieho mora,
do jeho najtajnejších jaskýň
a zákutí,
kam ešte
nik z ľudí nevnikol.
A stále si na povrchu
v zemskom prachu.
Ustavične sa pechoríš,
lež nemáš dosť sily -
vyciciava ťa vyšťavená
bledá luna.

Pokora stromov

Stromy rastú pokorne
i v pokore zakvitajú.
Do výšav ich dvíha ticha jas.
Hviezdy pýchy
padajú
do prachu.

Nič okrem lásky

Všetko sa splniť dá,
všetko sa splatiť môže
vrchovato.
Vozdajší chlieb, čierne mraky,
čisté zlato.
Pravú lásku
ničím nemožno zaplatiť,
iba vykúpiť.

Zažltnuté stránky obecných zastupiteľstiev.

Obecné voľby v decembri 1945.

V Kráľovských zvestiach 1-2/2002 sme uverejnili článok o dočasných voľbách v septembri 1945, ktoré mali preklenúť obdobie do riadnych volieb v decembri 1945. Ako prebehli riadne voľby 2. decembra 1945 do vtedajšieho Národného výboru v Kráľovej pod vedením predsedu Františka Čaputu nám približuje zápisnica, zapísaná v deň volieb.

Na voľbách sa zúčastnilo 151 oprávnených voličov Kráľovej a Krmeša. Pretože Poveríctvo SNR pre veci vnútorné v Bratislave prípisom zo dňa 31. októbra 1945 potvrdilo zlúčenie obcí Kráľová a Krmeš do jedinej obci Kráľová pri Senci ešte z obdobia maďarskej okupácie, voľby do NV sa konali do spoločného NV Kráľová. Doterajšie miestne výbory pripravili úradnú kandidátnu listinu, z ktorých 18 členov bude tvoriť nové vedenie obce.

Voľby otvoril o 14.30 hod predseda František Čaputa. Zdôraznil význam volieb a požiadal tajomníka a prednostu úradu NV aby predniesol úradnú kandidátku. Prítomných požiadal, aby pri voľbe zachovali pokoj a poriadok, aby nedochádzalo ku škriepkam a nepokojom. Prítomní voliči mali rozhodnúť, akým spôsobom budú voľby prevedené. Voličská základňa rozhodla, že hlasovať budú verejne, zdvihnutím ruky a nie lístkami.

Predsedom volebnej komisie mal byť z vôle voličov František Čaputa, ten sa však tejto funkcie vzdal v prospech prednostu úradu, Michala Szaba. Spôsob hlasovania teda prebehol tak, že o každom navrhnutom kandidátovi sa hlasovalo a tí, čo získajú najviac hlasov, budú zvolení za riadnych členov vedenia obce.

Do volieb mali byť zapojení len kandidáti navrhnutí politickými stranami, ale pretože z radov voličov sa ozývali protestné hlasy, že volieb by sa mali mať možnosť zúčastniť i nestranníci, nakoniec napriek výhradám vedenia tento variant zvíťazil a tak bolo prijaté, že ak niektorí z voličov nenavrhnutých stranami získajú nadpolovičnú väčšinu hlasov prítomných (t.j. aspoň 76 hlasov) budú môcť byť zvolení.

Potom predseda volieb Michal Szabo požiadal voličov aby si vybrali spomedzi seba štyroch sčítateľov hlasov, ktorými sa stali : Pavel Gašpar ml., Jozef Róka, Ján Podolský a Ján Klúčar. Následne predniesli svoje poznámky predsedovia dvoch politických strán, ktoré navrhovali kandidátov do miestnej samosprávy. Za KSS prehovoril Ladislav Farkaš, tajomník KSS a za Demokratickú stranu jej tajomník František Čaputa.

Prípravný výbor sa potom uzniesol, že k voľbe nesmú byť pripustení len Nemci a Maďari a žiadne pripomienky k účasti niektorých, ktorí slúžili v radoch gardistov, či podporovali maďarský režim nemali vplyv na účasť vo voľbách.

Nakoniec pristúpili voliči k voľbám a z hlasovania vyšlo nasledovné poradie volených: Ján Podolský (114 hlasov), Ján Takáč (109), Pavel Gašpar ml. (94), Ľudovít Heriban (92), František Konečný (91), František Čaputa (84), Rudolf Bajnóci (83), Jozef Róka (83), František Koiš (79), Ľudovít Konečný (76), František Klúčar (73), Štefan Konečný (73), Jozef Šuplata (72), Štefan Jurák(67), Ján Čaputa (66), Michal Štiglic (64), Štefan Zvolenský (64), Karol Horáček (64). Týchto 18 členov bolo schválených do NV a predsedom sa stal Ján Podolský.

Ďalšími kandidátmi vo voľbách boli: Michal Lackovič, Gustáv Konečný, Imrich Šidlík, Ján Gašpar, Pavel Pružinec, Jozef Chovančík, Ladislav Farkaš, Michal Gašpar, Ján Kebis, Jozef Heriban, Michal Koiš, Jozef Kopecký, Štefan Takáč, Vincent Farkaš a Vojtech Krajčovič.

Po voľbách oznámil tajomník KSS, že proti voľbe podá odvolanie, no pretože väčšina s voľbami súhlasila, predsedajúci vyhlásil voľby za ukončené a právoplatné.

Prvé riadne zasadnutie NV pod vedením nového predsedu Jána Podolského sa konalo 28. decembra 1945. Na tomto zasadnutí riešili otázku vyberania príspevkov na plemenných býkov, ktoré majú platiť majitelia kráv a jalovíc, ktoré boli pripustené. Od jednej kravy mali platiť 87 korún. Chovateľom dvoch plemenných býkov v obci bol František Trtol a sumu, ktorú mal dostať sa mala rovnať spotrebe 5O q pšenice.

Ďalším bodom programu boli odvody mlieka štátu. Poverenníctvo pre výživu a zásobovanie vraj zastavilo vydávanie cukru, pretože obec neodovzdáva dostatok mlieka. Ján Forro, miestny vyberač mlieka dal výpoveď, pretože mu mliekarenské družstvo hrozí pokutou za údajne slabé mlieko. O zber mlieka sa uchádzala p. Mesárošová z Kráľovej. Na základe tohto NV vyzvalo roľníkov, aby riadne odovzdávali mlieko a naďalej poverilo jeho zberom Jána Forru.

Vedenie obce sa zaoberalo i otázkou verejného elektrického osvetlenia za ktoré Slovenské elektrárne v Bratislave stanovili mesačný paušál 444,70 Kč pre Kráľovú a 132 korún pre Krmeš. Predseda NV by sa mal snažiť vyjednávaním túto sumu znížiť a súčasne požiadať o namontovanie nových troch lámp a to vo Výhone, pri obecnej lávke a na Pažiti v Krmeši.

M.Daniš.

Obecné zastupiteľstvo v roku 1947

Z činnosti Jednoty dôchodcov v Kráľovej pri Senci

Denne stretnúť človeka

Jednota dôchodcov je nestranníckou organizáciou a k jej základným cieľom patrí záujem spríjemniť starobu a samotu starších ľudí, umožniť im i v pokročilom veku zapájať sa do spoločenského života v obci.

Jednota dôchodcov v našej obci bola založená v decembri 1991 a už pri jej zrode v priebehu jedného roka organizovala 146 členov. Postupne, ako sa rozširovala jej členská základňa, rozširovala sa i jej činnosť a aktivity. V súčasnosti má 210 členov. Činnosť jednoty dôchodcov vychádza predovšetkým zo záujmu, ktoré sú všestranné: poznávanie celého Slovenska, návštevy kultúrnych pamiatok, oddychových a rekreačných miest, návšteva divadelných predstavení, výstav a veľtrhov. V roku 1994 naša organizácia usporiadala zájazd do Gabčíkova, kde bolo predmetom nášho záujmu predovšetkým vodné dielo, toľkokrát spochybňované a kritizované. Tohtoročné záplavy však asi dali zapravdu tým, ktorí jeho existenciu obhajovali. Pre veľký záujem sme tento zájazd museli zopakovať. I záujem o zájazd do kúpeľného mesta Piešťany v roku 1995 nás viedol k tomu, že sa uskutočnil dvakrát. Od roku 1996 každoročne organizujeme na jar zájazd na výstavu kvetov „Flóra - Trenčín" a na jeseň na medzinárodnú poľnohospodársku výstavu „ Agrokomplex - Nitra". Veľký úspech mal i zájazd našich členov do Rajeckej Teplej, kde sa nachádza unikátny „Betlehem". Aj sem sme museli zájazd zopakovať. Zdravotný stav starších občanov už nie je celkom vyhovujúci a najviac si sťažujú dôchodcovia na reumatické bolesti. S cieľom umožniť našim členom pobyt v regeneračných strediskách na reumatické choroby sme niekoľkokrát organizovali zájazdy na termálno - liečebné kúpaliská v Podhájskom, Dunajskej Strede a Komárne. Komárňanský výlet so sprievodcom, kde sme si pozreli unikátne námestie Európy (každý dom je tu postavený v štýle z rôznych štátov Európy), prekrásne divadlo, amfiteáter a komárňanský orloj nás zaujal natoľko, že ho máme v pláne navštíviť opäť, najmä po dobudovaní ešte

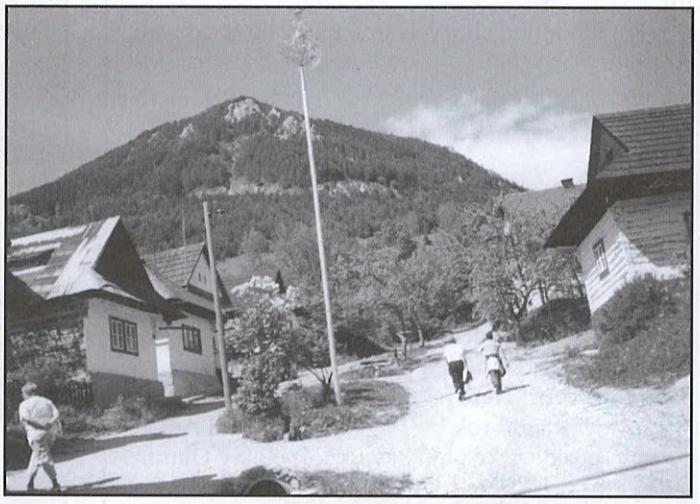

Návšteva Vlkolínca

Na Katarínskej zábave

Spoločenské posedenie v roku 2000

chýbajúcich domov na námestí Európy. Navštívili sme aj pútnicke miesto Staré Hory, Luhačovice, Ružomberok, Banskú Bystricu, Banskú Štiavnicu, zámok Antol, arborétum Mlyňany. Každoročne sa zúčastňujeme jesenných jarmokov v Štúrove, alebo Leviciach. Organizujeme i návštevy divadelných predstavení v Trnave, Nitre a v Bratislave (Radošínske naivné divadlo)

Na všetky spomenuté zájazdy a podujatia nám poskytuje autobus obecný úrad. V prípade náročnejších zájazdov si objednávame autobus SAD Senec.

Pre tých členov našej miestnej organizácie, ktorí sa nemôžu zúčastňovať výletov organizujeme kultúrne podujatia v našej obci. Pri okrúhlych jubileách členov obdarúvame darčekmi a kvetinami.

Pre dlhodobo chorých sme už dvakrát pozvali k nám do obce očného terapeuta z Trenčianskych Teplíc. V roku 1996 -97 sa v klube dôchodcov uskutočnila odborná prednáška s MUDr. Szabom o cukrovke.

V jesenných mesiacoch poriadame aranžovanie vianočných a adventných vencov.

Miestna organizácia Jednoty dôchodcov v spolupráci s okresnou organizáciou mala možnosť od roku 1996 sprostredkovať cez Sóreu svojim členom týždenné rekreácie s dotáciou štátu do Liptova, na Ďumbier, do Štrby, Tatier, Piešťan a Starej Ľubovni. Tieto rekreácie ročne využíva 10 až 18 členov. Každý rok boli dvom až štyrom našim členom poskytnuté poukazy do kúpeľov v Dudinciach a v poslednom roku sa objavila nová ponuka do Turčianskych Teplíc.

Pre domácu zábavu a potešenie organizujeme Fašiangovú zábavu, Majáles a Katarínsku zábavu. Už tradične sú tieto podujatia veľmi vítané. Mávame tu bohatú tombolu, ktorú tvoria ceny od sponzorov i ceny zakúpené miestnou organizáciou.

Najväčšiu finančnú pomoc poskytuje organizácii obec prostredníctvom dotácií, ktoré sa postupne zvýšovali zo 6000 Sk na terajších 10000 Sk na rok. Zároveň nám obec poskytuje zdarma i autobus a platí i celú údržbu miestneho klubu dôchodcov.

Naša organizácia sa zapája i do celospoločenského diania v otázkach, ktoré sa týkajú predovšetkým jej členov. V spolupráci a za spoluúčasti okresných výborov sme zaslali otvorený list Úradu vlády s požiadavkami o úpravu a zvýšenie dôchodkov, pretože momentálna ekonomická situácia dôchodcov je skutočne nedôstojná toho, aké hodnoty v tomto štáte pred vstupom do dôchodkového veku vytvorili.Naši dôchodcovia si zaslúžia dôstojnú starobu bez toho, aby sa stali príťažou mladším, ktorí sa raz stanú našimi pokračovateľmi.

I napriek tomu sa naša organizácia snaží vytvárať pre svojich členov prostredie optimizmu a pokojnej staroby a drží sa motta : „ Denne stretnúť človeka".

Mária Koišová

Výročná členská schôdza

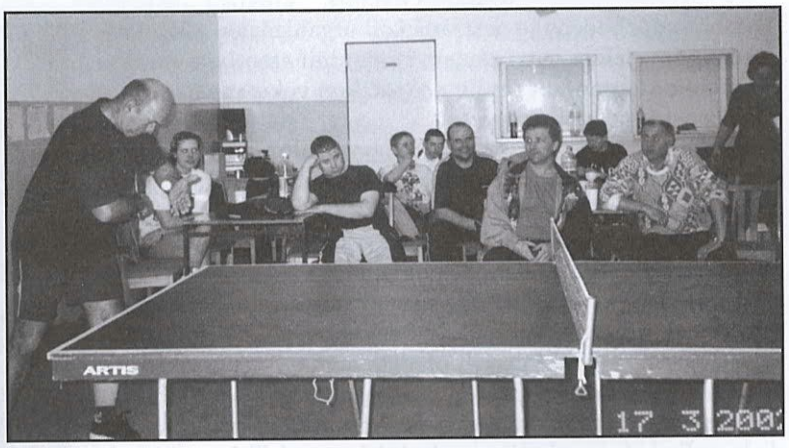

Stolnotenisový turnaj

Majstrovstvá kraja v Kráľovej pri Senci

Policajný útvar na Deň detí

AWK „Požiarnik" v Kráľovej pri Senci

Priniesli medaily z majstrovstiev sveta

Výsledky a činnosť športového oddielu armwrestlingu (pretláčanie rukou) je už tradične veľmi bohatá a rozmanitá. I v roku 2002 potvrdili svoje významné postavenie v tomto športe nielen na podujatiach na Slovensku, ale i v zahraničí. Okrem účasti na jednotlivých súťažiach vďaka dobrej organizovanosti klubu môže športové priestory klubu (posilovňa, minitelocvičňa, stolný tenis) využívať i naša široká verejnosť. Objekt požiarnej zbrojnice, kde sa posilovňa nachádza je zabezpečený kvalitným bezpečnostným systémom a každý záujemca o cvičenie sem môže individuálne príjsť a športovo sa vyžiť. Objekt je udržiavaný vo vzornom poriadku a sú tu zabezpečené i hygienické zariadenia (WC,sprcha).

Na svojej výročnej schôdzi, ktorá sa uskutočnila 16. marca 2002 si oddiel zvolil nový výbor, ktorý už niekoľko rokov vedie jeho predseda Ing. Radim Brettschneider. Podpredsedom oddielu je Adrián Borš a hospodárkou Dagmar Petrová. Členmi výboru sú Andrej Rapčo, Karol Schultz, Maroš Javor a Jarolím Mrva. Predložená správa o činnosti svedčí o naozaj bohatej a pestrej činnosti oddielu a kvalitnej reprezentácii našej obci. Momentálne navštevuje klubové priestory okolo 40 cvičencov.

K najvýraznejším športovým výsledkom klubu v tomto roku patrí umiestnenie Jarolíma Mrvu na majstrovstvách sveta juniorov v Senci (9.11.2002), kde v kategórii do 57 kg získal bronzovú priečku v pretláčaní pravou i ľavou rukou. Na majstrovstvách Európy juniorov v kategórii do 65 kg obsadil bodované 6. miesto a stal sa najúspešnejším členom klubu AWK „Požiarnik" za tento rok.

Na majstrovstvách Slovenska junirov 2002 naši športovci dosiahli výborné výsledky v podaní J.Mrvu (2. miesto na ľavú i pravú ruku) Stanislava Chovanca (4. miesto na ľavú ruku a 3. miesto na pravú) a Jozefa Šléza (4. miesto v kategórii do 70 kg na ľavú ruku).

K výborným výsledkom prispeli aj dievčatá. Dagmar Petrová sa stala majsterkou Slovenska za rok 2002 a Ľudmila Lóciová víťazkou Slovenského pohára za sezónu 2001/2002. Na majstrovstvách Slovenska obsadila druhú priečku.

V tomto roku zorganizoval náš klub jedno súťažné kolo majstrovstiev Západoslovenského kraja v pretláčaní rukou, ktorého sa zúčastnilo 36 súťažiacich (16.3.). V kategórii do 65 kg sa tu na prvom mieste umiestnil J. Mrva a na druhom mieste S. Chovanec. Do 70 kg obsadil prvú priečku R. Brettschneider a do 75 kg sa na prvom mieste umiestnil J. Šléz. Z dievčat vyhrala váhovú kategóriu do 60 kg D. Petrová.

Z významnejších podujatí sa členovia kráľovského klubu zúčastnili aj prestížnej medzinárodnej súťaže „Senecká ruka" (za účasti pretekárov z 8 krajín). Jarolím Mrva tu po náročnom súboji porazil talianskeho pretekára a získal tretie miesto vo váhovej kategórii do 65 kg. Dagmar Petrová obsadila štvrtú priečku a Ľ. Lóciová 7. miesto vo váhovej kategórii nad 60 kg..

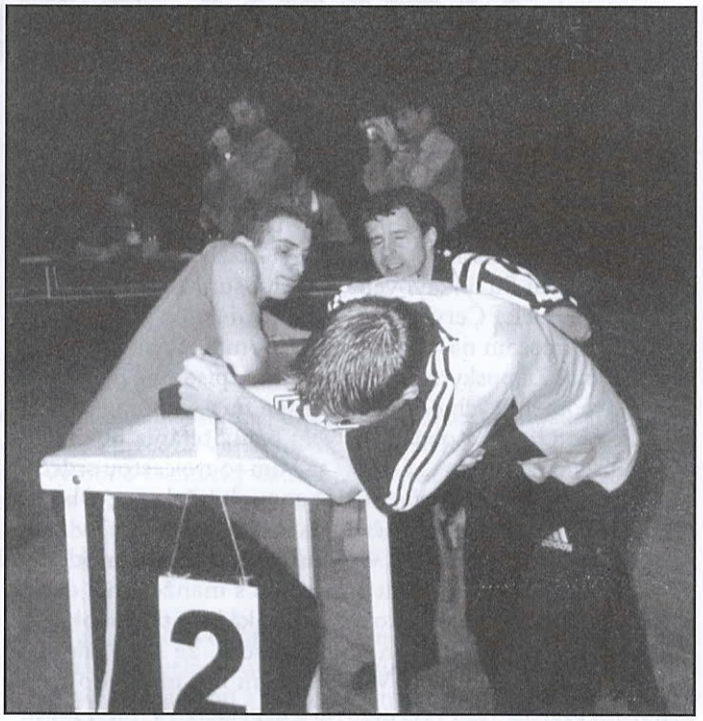

Najúspešnejší člen oddielu, Jarolím Mrva počas súťažného zápolenia.

AWK „Požiarnik" v tomto roku organizoval aj celý rad podujatí : turnaj v stolnom tenise, kde za účasti 26 pretekárov obsadil Jozef Gašpar z Kráľovej pekné tretie miesto, turistické podujatia, zrealizoval brigádu - výsadbu stromkov popri ceste z Kráľovej do Senca, pomáhali pri zabezpečovaní špeciálneho útvaru polície na Deň detí.

V tomto roku športový oddiel vďaka dotácii schválenej obecným zastupiteľstvom mohol zakúpiť sadu jednoručných činiek, čím sa zvýšila úroveň vybavenia posilovne a záujem o posilovanie. Na budúci rok žiada klub o dotáciu na nákup špeciálneho koberca do posilovne, ktorý svojou kvalitou zabezpečí možnosť manipulácie s ťažkými kovovými predmetmi v posilovni bez prípadného zničenia podlahoviny.

Spracované na základe podkladov predsedu AWK „Požiarnik",Ing. R. Bretschneidera.

Pomoc postihnutým povodňami

Voda je nevyspytateľný živel, ktorý dokáže narobiť ľuďom veľa starostí. Každoročné záplavy napáchajú nesmierne materiálne škody, no i straty na životoch. Občania našej obce vďaka regulácii Čiernej Vody v sedemdesiatych rokoch 20. storočia už nepoznajú povodeň na vlastnom majetku, no pocit spoluparičnosti a solidarity im je vlastný. Tohtoročné povodne boli skutočne mimoriadne a spôsobili obrovské škody po celej Európe.

Naši spoluobčania neostali k týmto udalostiam ľahostajní a svojou pomocou určite prispeli k zmierneniu materiálnych škôd, ktoré povodne ľuďom spôsobili. Okrem toho, že mnohí sa zapájali do celoštátnych aktivít pomoci, prostredníctvom miestneho Červeného kríža sa zúčastnili aj na finančnej verejnej zbierke, ktorá bola adresne poskytnutá trom obyvateľom najviac postihnutej oblasti u nás, mestskej časti Bratislavy - Devín. Vodná hladina Dunaja tu vystúpila až do výšky 945 cm a zaplavila desiatky domov, miestnych podnikov a komunikácie.

Zozbieraná suma 40 000 korún bola rozdelená trom postihnutým občanom Devína, Jánovi Žižkovi, Vilme Kvasnicovej a Štefánii Buzinkayovej. Uvedenú sumu osobne odovzdali predsedníčka Červeného kríža, pani Anna Filipovičová spolu so starostom našej obce, Vojtechom Dolinským starostovi Devína. Za poskytnutý finančný dar písomne poďakoval v mene spomenutých občanov Devína miestny úrad a osobným listom i jedna z obdarovaných, pani Štefánia Buzinkayová. Citujem z jej listu: „ Chcem sa Vám touto cestou srdečne poďakovať za finančný dar, ktorý som obdržala cez Obecný úrad v Devíne. Som nekonečne vďačná za každý prejav záujmu po tejto ničivej povodni. V rodinnom dome bývam od roku 1956, takže už niekoľkokrát sme spolu s manželom a deťmi zažili povodeň, no v takomto rozsahu, aká bola tento rok, ešte nie. O to bolestnejšie to na mňa pôsobí, že som vdova v pokročilom veku. Ešte raz Vám všetkým úprimne a zo srdca ďakujem, prajem Vám veľa zdravia a úspechov vo Vašej práci."

Červený kríž v spolupráci s obcou sa rozhodol, že v prípade humanitných zbierok postihnutým je omnoho účinnejšie poskytovať ich konkrétnym osobám, ako ich posielať na účty fondov, ktoré ich možno rozdeľujú spravodlivo, ale o ich účinnosti občania často pochybujú. Tak učinil Červený kríž i v tomto prípade a naši občania toto rozhodnutie prijali ako správne.

Na finančnú zbierku venovanú postihnutým občanom v mestskej časti Bratislava - Devín prispeli:
Štefan Kajtár, Alena Galovičová, Milan Takáč, Fridrich Halmeš, Mária Vinczeová, Mária a Ján Szalayoví, Júlia Čerňanská, Pavlína Danišová, Valentín Heriban, Františka Konečná, Miroslav Daniš, Monika Magyarová, Vojtech Dolinský, Magda Kostelníková, Silvester Filipovič, Jaroslav Rehorovič, Jozef Podolský, Mária Pinčeková, Terézia Režuchová, Ľudmila Vedredyová, Milan Stanislav, Zdena Vyletelová, Ján Duray, Mária Kardošová, firma Stanislav a syn, Helena Šuplatová, Imrich Keszocze, Blanka Trtolová, Gejza Grocser, Stanislav Tóth, rodina Pašková, Júlia Hincová, Ladislav Šuplata, Klub dôchodcov, Ferdinand Veigl, Štefan Turanský, Jozef Kana, rodina Makovská, Ján Valient, Jozef Guldan (232), Emília Čaputová, Milan Pažitný, Angela Mafinová, rodina Konečná (361), Milan Podolský, Jozef Kostolanský, rodina Tomášková (333), Jaroslav Mačai, rodina Čapkovičová, Jozef Baláž, Beata Baďuríková, Bohuš Kováč, Jaroslav Petrík, Lovašová Helena, Eva Mináriková, Pavol Bošela, Anna Filipovičová, Viera Bognárová, Mária Dadová, Katarína Ježovičová, Jozef Gašpar (209), Tibor Filipovič, Vladimír Duray, Štefánia Konečná, Eduard Dančík, Juraj Tóth, Jozef Gašpar (81), Jozef Guldan, Dr. Zvolenský.

Noví držitelia Jánskeho plakety

Miestna organizácia Červeného kríža 13. 8. 2002 uskutočnila odber krvi, ktorého sa zúčastnilo rekordných 49 občanov. V našich podmienkach je to skutočne úctyhodný počin, ktorý si zasluhuje všeobecné uznanie..

Odberu sa zúčastnili : Terézia Manová, Ján Szabo, Štefan Šulák, Marián Hinca, Ladislav Ježovič, Eva Konečná, Peter Rajčányi, Štefan Čaputa, Darina Čaputová, Marcel Olgyay, Juraj Kucej, Alžbeta Gašparová, Judita Kollárová, Stanislav Čaputa, Bohuslav Konečný, Žofia Tussová, Alena Kostolanská, Andrea Šlézová, Tibor Holec, Marián Bobrík, Silvia Milková, Peter Podolský, Ladislav Stanislav, Bronislava Gašparová, Branislav Ragas, Štefan Kadlec, Ladislav Štiglic, Patrik Durai, Darina Deáková, Milena Guldanová, Vladka Guldanová, Jozef Luciak, Božena Urbanovičová, Sabina Očovská, Alexandra Meszarošová, Bronislava Guldanová, Dalibor Pätoprstý, Jozef Bognár, Marián Čaputa, Alžbeta Šušlová, Ladislav Méri, Ervín Kolárik, Ladislav Kučera ml., Ladislav Oroš, Štefan Klenovský, Ladislav Ingeli, Bohuslav Kováč.

V októbri tohoto roku pri príležitosti 750 rokov mesta Senec, primátor mesta odovzdal Jánskeho plakety i štyrom členom našej miestnej organizácie Červeného kríža. Menovite Jozefovi Luciakovi striebornú medailu a bronzovú Pavlovi Blahovi, Martinovi Vidrovi a Milene Guldanovej.

Odovzdávanie Jánskeho plakety

Informatórium 3-4/2002
Kráľovských zvestí

Komunálne voľby

V dňoch 6. a 7. decembra 2002 sa v našej obci uskutočnia komunálne voľby na starostu obce a poslancov Obecného zastupiteľstva. Na starostu obce kandidujú traja občania a na deväť poslaneckých miest kandiduje 29 občanov.

Kandidátov na post starostu obce predstavujeme krátkymi životopismi. Zároveň sme im položili štyri otázky, prostredníctvom ktorých sa môžu naši občania oboznámiť so základnými východiskami ich budúceho možného pôsobenia na funkcii starostu obce.

Alojz Koiš
nezávislý kandidát
Narodil sa 19. júna 1941 v Kráľovej pri Senci. Študoval na Strednej priemyselnej škole drevárskej v Spišskej Novej Vsi, odbor nábytkovej tvorby. Od roku 1964 pracoval v Ústredí umeleckých remesiel v Bratislave ako prípravár výroby, vedúci výroby a nakoniec výrobno-technický námestník riaditeľa. Od roku 1998 pôsobí v akciovej spoločnosti Umenie a remeslá a.s. v Bratislave vo funkcii námestníka riaditeľa a predsedu dozornej rady. Počas svojho profesionálneho pôsobenia pracovne navštívil viacero krajín (Rakúsko, Nemecko, Rusko, Maďarsko, Poľsko, Taliansko, Bulharsko, Grécko, Kubu, Belgicko, USA). Je ženatý a má dvoch synov.

Aký by mal byť podľa Vás starosta obce?

Starosta obce má byť osobnosť, ktorá svojimi činmi a skutkami dokáže, že je starosta všetkých občanov obce bez rozdielu veku, náboženského a politického presvedčenia. Má mať dostatočné životné a praktické skúsenosti, ktoré nadobudol v pracovnom procese, spoločenskom živote, dokáže zabezpečovať okrem osobných záležitostí aj veci väčšieho spoločenstva ľudí.

Akú máte predstavu o spolupráci s Obecným zastupiteľstvom, spoločenskými organizáciami a občanmi v obci?

Moja predstava o spolupráci starostu s Obecným zastupiteľstvom je hlavne v tom, že získa celý poslanecký zbor na stranu tých, ktorí chcú pracovať pre rozvoj a zveľaďovanie obce. Ochraňovať záujmy občanov, ctiť a hájiť ústavom dané práva, povinnosti a zákony a správne rozhodovať k spokojnosti spoluobčanov. Členovia poslaneckého zboru by mali reprezentovať a viesť jednotlivé pracovné komisie, predkladať návrhy občanov na riešenia. Dobrá spolupráca starostu a poslancov zabezpečí Obecnému zastupiteľstvu dôveryhodnosť občanov.

Spoluprácu so spoločenskými organizáciami vidím veľmi pozitívne. Ich činnosť si vysoko vážim, pretože vznikli na základe dobrovoľnosti a osobného presvedčenia pomáhať. Svojimi úspechmi reprezentujú celú obec a preto je potrebná ich maximálna podpora.

Spolupráca s občanmi by sa mala upriamiť predovšetkým na rozvoj a zveľaďovanie obce, kultúrno-spoločenskú, telovýchovnú, humanitnú a zákonodarnú činnosť

Na čo by sa malo podľa Vás nové vedenie obce v nasledujúcich štyroch rokoch zamerať predovšetkým?

Ako občan by som rád privítal, aby nové vedenie obce dalo v nasledovnom volebnom období prioritu týmto úlohám: Vysporiadať a sprevádzkovať areál termálneho kúpaliska, vystavať viacúčelový objekt pre potreby kultúry a spoločenských podujatí, budovať a upravovať miestne komunikácie (najmä chodníky, pre zvýšenú bezpečnosť občanov), sústreďovať finančné prostriedky na budovanie miestnej verejnej kanalizácie, vytvárať podmienky pre skrášľovanie a dobrý vzhľad obce.

Ako sa pozeráte na problematiku mládeže v obci?

Naša mládež v obci sa veľmi nelíši od inej mládeže v susedných obciach. Tam kde sa pre nich nepodarilo vytvoriť podmienky pre adekvátne vyžitie a sebarealizáciu v rôznych záujmových činnostiach, mládež hľadá náhradné riešenia. Táto problematika sa dá riešiť najmä tým, že v obci budú osobnosti (a viem, že také sú), ktoré určitú záujmovú činnosť podchytia pri vytvorení klubových podmienok. V tejto činnosti môžu byť nápomocné predovšetkým spoločenské organizácie, škola a obecné zastupiteľstvo.

Ing. Štefan Takáč
kandidát navrhnutý KSS

Má 52 rokov. Po skončení ZŠ v Kráľovej a získaní maturity na SVŠ v Senci (dnešné gymnázium), následne pokračoval v nadstavbovom štúdiu v odbore televízneho mechanika v Trnave. Vysokoškolské vzdelanie získal na Vysokej vojenskej technickej škole v Liptovskom Mikuláši. Od roku 1974 je zamestnancom ministerstva vnútra ako technický pracovník na odbore telekomunikácií MV SR. Je ženatý a má dve deti.

Aký by mal byť podľa Vás starosta obce?

V prvom rade je potrebné vedieť aké kompetencie prislúchajú starostovi zo zákona. Starosta je štatutárnym orgánom v majetkovoprávnych vzťahoch obce a v pracovnoprávnych vzťahoch zamestnancov obce, v administratívnoprávnych vzťahoch je správnym orgánom. Z tejto stručnej citácie zákona vyplýva, že by mal byť človekom, ktorý danú problematiku pozná. K tomuto budú pribúdať ďalšie kompetencie (napríklad presun školstva do správy obce), ktoré musí starosta úspešne realizovať v bežnom živote.

Starosta by mal byť človek, ktorý s ľuďmi chce a bude hovoriť, dokáže ich získať pre spoločné riešenia obecných úloh. Malo by mu záležať na vzhľade obce a dobrých medziľudských vzťahoch, veď srdcovou záležitosťou každého z nás je žiť v upravenej, čistej a bezpečnej obci.

Akú máte predstavu o spolupráci s Obecným zastupiteľstvom, spoločenskými organizáciami a občanmi v obci?

Starosta by mal mať v obecnom zastupiteľstve veľkú oporu a tiež podporu pri realizácii všetkých problémov obce. Obdobne sa to týka i spoločenských organizácií. Starosta by mal byť v dobrom a stálom kontakte s predsedami jednotlivých organizácií, zúčastňovať sa zasadnutí spoločenských organizácií a získavať ich členov pre podporu a realizáciu kvalitného každodenného života obce. Držím sa pravidla, že samé sa nič neurobí. A pretože financií v obci nikdy nebude dostatok, väčšinu aktivít v obci treba realizovať predovšetkým za pomoci občanov a ich spoločenských organizácií, teda nie dodávateľsky, cez podnikateľské subjekty. Hoci mnohí občania môžu namietať a presviedčať o trhovom mechanizme, ani dnes bez aktivity občanov urobiť si mnohé svojpomocne to nepôjde. Uvediem príklad. Ak by sa podarilo zrealizovať výsadbu kvetinových záhonov popri chodníkoch, o tie by sa potom mohli starať občania. Každý podľa svojich schopností a možností. Nechcel by som samozrejme, aby sa opakovala situácia, keď občania vybudovali svojpomocne nákupné stredisko, či kúpalisko a dnes už iba s nostalgiou spomínajú, ako sa tam narobili a tieto zariadenia im už dnes neslúžia.
Chcel by som upriamiť pozornosť aj na korektné vzťahy občanov voči starostovi a naopak. Tým myslím napríklad aj to, že všeobecné záväzné nariadenie neplatí iba pre starostu, ale všetkých občanov obce a pri jeho nedodržiavaní by mal starosta reagovať včas, aby nedochádzalo k nepríjemnostiam z jednej, či druhej strany.

Na čo by sa malo podľa Vás nové vedenie obce v nasledujúcich štyroch rokoch zamerať predovšetkým?

Nové vedenie obce by sa malo čo v najkratšom čase oboznámiť s prácou obecného zastupiteľstva. Som presvedčený o tom, že všetci kandidáti, ktorí budú zvolení do obecného zastupiteľstva sú si vedomí tejto funkcie a sú pripravení spolupracovať a rozhodovať v prospech našich občanov čo najlepšie. Verím, že prídu s mnohými nápadmi a projektami, ktoré tejto obci pomôžu.

A o akých úlohách by sa malo uvažovať?

Ukončiť problém „termálneho kúpaliska". Vyčleniť z areálu kúpaliska minerálny prameň, urobiť analýzu vody a ak bude uznaný ako stolová minerálna voda, skultúrniť jeho okolie na spôsob miniparku s patričným prístreškom.

Nájsť finančné prostriedky na opravu obecných komunikácií, realizovať opravu chodníkov a výsadbu kvetinových záhonov.

Navrhnúť a prehodnotiť v dome dôchodcov problém „parkety" a nájsť riešenia.

Starať sa o pamiatky obce, starý most, vytvoriť čistejšie a kultúrnejšie prostredie okolo zvonice a priľahlých častí, od mosta po poštu vytvoriť pešiu zónu na spôsob parku.
Dobudovať ďalšie športoviská pre mládež - volejbal, basketbal.
Nájsť riešenie na vymeranie nových stavebných pozemkov, aby mladé rodiny nemuseli z nedostatku stavebných možností opustiť rodnú dedinu (stabilizácia dediny mladými rodinami).

Zrealizovať označenie ulíc.

Ide o jednoduchšie projekty, ktoré sa dajú zrealizovať v tomto období. Zámerne som neuvádzal zložitejšie projekty, ako je kanalizácia, či kultúrno-spoločenské stredisko, ktoré tak veľmi obec potrebuje. Treba vychádzať z toho, na čo máme. S týmito projektami možno rátať až v prípade získania finančných prostriedkov z predaja areálu bývalého kúpaliska, alebo v prípade kanalizácie po získaní dotácií od štátu z odboru životného prostredia.

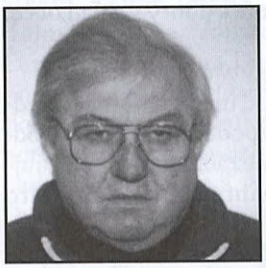

Ing.Dušan Stanislav
kandidát navrhnutý HZDS

Narodený 12.12. 1946. Po skončení ZŠ v Kráľovej pri Senci študoval na strednej priemyselno-technickej škole v Šali a v roku 1971 promoval za inžiniera na vysokej škole poľnohospodárskej v Nitre, Po ukončení vysokej školy šesť rokov pracoval ako agronóm na roľníckych družstvách v Senci a Veľkom Gróbe. V rokoch 1978 - 1986 pôsobil ako vedúci závodu Slovosivo v Sládkovičove a ďalšie tri roky ako námestník riaditeľa Semexu. V rokoch 1989 - 1991 pracoval na poste riaditeľa Krajského semenárskeho podniku v Trnave. Ako generálny riaditeľ Sempolu a.s. Trnava pôsobil v rokoch 1991-1994. Od roku 1994 je majiteľom a konateľom obchodnej spoločnosti Stanislav a syn. V 80-tych rokoch pracoval i vo verejných fukciách ako poslanec obecného zastupiteľstva v Kráľovej, poslanec ONV v Galante. Ing. Dušan Stanislav je ženatý a má jedného syna.

Aký by mal byť podľa Vás starosta obce?

Starosta by mal byť občanom tejto obce v pravom slova zmysle. Teda ktorý pozná život, každodenné problémy a starosti spoluobčanov. Mal by byť schopný a ochotný počúvať a nechať si poradiť. Mal by reprezentovať určité morálne hodnoty a vychádzať z tradícií tejto obce. Ak hovorím o morálke starostu, na prvom mieste by tu mala stáť jeho neskorumpovateľnosť. V dnešnom predimenzovanom spoločensky-politickom prostredí, kedy sa prijímajú neustále nové zákony a dochádza k presunu mnohých kompetencií na obce sa musí starosta dobre orientovať v množstve predpisov, čo je potrebné pre kvalitné zvládnutie riadenia obecného úradu a jeho agendy. Okrem toho musí byť starosta i dobrým managerom, pretože od financií, ich množstva a spôsobu ich rozdeľovania závisí budúca prosperita obce. V neposlednom rade je potrebné zvýšiť vážnosť a úctu k starostovi obce, ktorú, nech tam bude sedieť ktokoľvek, môžeme docieliť len seriózno u prácou v prospech všetkých občanov .

Akú máte predstavu o spolupráci s Obecným zastupiteľstvom, spoločenskými organizáciami a občanmi v obci?

Takáto spolupráca vyplýva predovšetkým s kompetencií, ktoré stanovuje zákon „O obecnom zriadení", teda pôjde o úzku spoluprácu medzi starostom a poslancami OZ. Kvalita práce starostu obce v mnohom závisí od voľby občanov: akých poslancov zvolia. Moja predstava je jasná i v tom, že starosta musí veľmi úzko spolupracovať i s pracovníkmi obecného úradu, ktorí majú dlhoročné skúsenosti predovšetkým z vedenia úradnej agendy obce. Nepochybná je i spolupráca so spoločenskými organizáciami, ktoré reprezentujú celú škálu záujmov občanov a tie treba akceptovať. Každú dobrú myšlienku, alebo návrh v prospech rozvoja obce zo strany občanov si rád osvojím a budem sa snažiť o jej realizáciu v rámci možností. Musím však dodať, že starosta môže vytvárať priaznivé podmienky pre rozvoj obce, ale k ich realizácii musíme aktívnym spôsobom pristúpiť všetci: poslanci, spoločenské organizácie, miestne organizácie politických strán, podnikatelia, všetci občania.

Na čo by sa malo podľa Vás nové vedenie obce v nasledujúcich štyroch rokoch zamerať predovšetkým?

Tých úloh je viacej.

Zreálniť fungovanie kompetencií na podmienky našej samosprávy. Vyplývajú z prenosu kompetencií štátom na obec.

V rámci tvorby životného prostredia vyriešiť otázku odpadového hospodárstva (kanalizácia, kompostovanie biologického odpadu, triedenie druhotných surovín, likvidácia čiernych skládok).

Riešiť problematiku termálneho kúpaliska, ktorá je kľúčom k hospodárskej prosperite obce, nových pracovných príležitostí a možností uplatniť sa našim vlastným podnikateľským subjektom.

Plnenie uvedených úloh je vlastne cesta k naplneniu jednej z najdôležitejších úloh : všeobecnému zveľadeniu obce .

Ako sa pozeráte na problematiku mládeže v obci?

To je jeden z najvážnejších problémov nielen našej obce, ale celej spoločnosti. Nemyslím si, že tento problém je možné vyriešiť za jedno štvorročné volebné obdobie. Podľa mňa je potrebné využiť pre obec dostupné zariadenia (telocvičňa, škola, klub dôchodcov, požiarna zbrojnica) a vytvárať možnosti klubovej činnosti v najrôznejších oblastiach o ktoré mladí ľudia javia záujem. Je možné organizovať viacej športových a kultúrno-spoločenských podujatí. Podchytiť záujmy detí je potrebné už v školopovinnom veku. Určite by v tom mal byť v tejto práci nápomocný i pedagogický zbor základnej školy. Touto problematikou sa je potrebné zaoberať naozaj komplexne. Veď mládež vo veku do 20-22 rokov tvorí zhruba štvrtinu našich občanov.

K zlepšovaniu životných podmienok mladých ľudí je potrebné podporiť v obci i rozvoj bytovej otázky predovšetkým výstavbou obecných nájomných bytov.

Do obecného zastupiteľstva kandiduje týchto 29 občanov. Uvádzame ich v abecednom poradí.

1. Eduard Benický ml. vek 34 rokov podnikateľ HZD
2. Stanislav Benovič st. 55 vodič KSS
3. Ľudovít Čapla 57 stavebný technik HZDS
4. Mgr. Darina Deáková 32 učiteľka nezávislá
5. Ing. Tibor Filipovič 62 ekonóm nezávislý
6. Milan Galovič 43 podnikateľ HZD
7. Mgr. Emanuel Grell 43 pedagóg KDH
8. Jozef Chovanec 45 technik KSS
9. Róbert Kiss 20 stolár KSS
10. František Klučár 60 elektrikár HZDS
11. Marián Klučár 31 nezamestnaný nezávislý
12. Miroslav Koiš 45 podnikateľ HZD
13. Jozef Krajčovič 60 opravár KSS
14. Vladimír Kuric 55 dôchodca HZDS
15. Jozef Malík 42 inštalatér HZDS
16. Ing.Ivan Petrík 27 agronóm HZDS
17. Milan Róka 49 podnikateľ nezávislý
18. Anton Savitský 50 rušňovodič HZDS
19. Augustín Slama 49 nezamestnaný nezávislý
20. Ing. Katarína Smiešková 46 ekonómka KDH
21. Ľuboš Susko 38 vedúci prevádzky nezávislý
22. Ing. Michal Šillo 69 dôchodca HZDS
23. Ľudovít Štiglic 62 ekonóm HZDS
24. Vladimír Štiglic 57 podnikateľ HZD
25. Mgr. Edita Šuplatová 46 pedagóg KDH
26. Marián Švihran 42 výčapník KSS
27. Ing.Štefan Takáč 52 technik KSS
28. Vladimír Takáč 45 technik KSS
29. Ján Žemlička 50 dôchodca KSS

Parlamentné voľby 2002 v Kráľovej pri Senci

V dňoch 20. a 21. septembra sa aj Kráľovej, tak ako na celom území Slovenska, uskutočnili parlamentné voľby, ktoré určili ďalšie smerovanie našej krajiny na najbližšie štyri roky. Priebeh volieb riadila volebná komisia. Jej predsedom bol Ing. M.Šillo (HZDS). Členmi komisie : O. Švihran (KSS), V.Gašparová (SMK), Mgr.E.Grell (KDH), E.Dančík st. (SNS), J.Šuplata ml. (Smer), M.Bálintová (HZD). Počet voličov oprávnených voliť v obci predstavoval 1144 občanov, pričom na volbách sa zúčastnilo 839 voličov. Počet platných odovzdaných hlasov predstavoval číslo 821.

Podľa počtu odovzdaných platných hlasov sa jednotlivé politické strany umiestnili nasledovne:

1. Hnutie za demokratické Slovensko 231 hlasov - 28,3%
2. Slovenská demokratická a kresťanská únia 138 - 16,8%
3. Komunistická strana Slovenska 91 - 11,8%
4. SMER 91 - 11,8%
5. Kresťanskodemokratické hnutie 58 - 7,1%
6. Aliancia nového občana 46 - 5,6%
7. Hnutie za demokraciu 43 - 5,23%
8. Slovenská národná strana 41 - 4,99%
9. Strana maďarskej koalície 33 - 4,01%
10. Pravá Slovenská národná strana 16 - 1,94%
11. Strana zelených na Slovensku 10 - 1,21%
12. Sociálnodemokratická alternatíva 8
13. Strana demokratickej ľavice 3
14. Združenie robotníkov Slovenska 3
15. Nezávislá občianska strana nezamestnaných 3
16. Občianska konzervatívna strana 2
17. Žena a rodina 2
18. Strana za demokratické práva občanov 1
19. Béčko - Revolučná robotnícka strana 1

Z občanov Kráľovej pri Senci figurovali na zoznamoch kandidátov za poslancov do NR SR Ing. Katarína Smiešková za KDH a Marián Švihran za KSS.

Výsledky volieb v našej obci v porovnaní s celoslovenskými výsledkami a v porovnaní s niektorými okolitými obcami a okresom Senec.

	HZDS	SDKÚ	Smer	SMK	KDH	ANO	KSS	PSNS	SNS	HZD
S R	19,5	15,09	13,46	11,16	8,25	8,01	6,32	3,65	3,32	3,38
okres Senec	13,36	20,06	10,55	25,94	5,91	6,48	3,97	1,7	3,17	3,22
Kráľová pri Senci	28,3	16,8	11,8	4,01	7,1	5,6	11,8	1,94	4,99	5,23
Hrubá Borša	5,37	14,51	3,76	48,38	4,83	6,98	10,21	1,07	1,07	1,51
Kostolná pri Dunaji	4,04	6,39	4,04	72,05	5,05	2,69	4,04	0	0	0,33
Bernolákovo	18,64	26,56	14,42	1,4	7,49	8,63	6,43	2,7	3,61	3,96
Hurbanova Ves	7,14	15,00	12,85	14,28	1,42	5,00	7,14	2,85	7,85	2,85
Réca	4,82	12,07	5,53	57,81	0,42	5,68	7,24	0,56	0,99	1,7
Pezinok	15,86	25,92	18,69	1,02	7,03	7,92	5,4	2,7	3,61	3,96
Senec	9,84	22,34	11,00	28,94	4,92	6,01	2,69	1,32	2,55	5,21

O čom rokovalo obecné zastupiteľstvo?

V období od júla 2002 do konca novembra 2002 sa konali tri riadne zasadnutia Obecného zastupiteľstva v Kráľovej pri Senci na ktorých poslanci prijali celkove 30 uznesení.

Na 34. riadnom zasadnutí zobralo na vedomie prípis hasičského záchranného zboru v Pezinku o protiopožiarnych opatreniach v letnom období a uložilo veliteľovi požiarneho zboru zabezpečiť služby v priebehu žatevných prác na požiarnej zbrojnici.

OZ ďalej zobralo na vedomie informáciu starostu obce o presune kompetencií školstva na obec a informáciu riaditeľky školy Paedr. D. Paszkovej o stave financií za platby plynu, elektriky a vody v ZŠ.

V rámci informácie starostu obce o komunálnom odpade za 1. polrok 2002 poslanc doporučili starostovi obce vyzvať tých občanov, ktorí nezaplatili za odvoz smetí, aby tak učinili, pretože v opačnom prípade budú voči nim vyvodené finančné sankcie.

OZ súhlasilo s predĺžením nájomnej zmluvy p. Žemličkovi v klube dôchodcov do 31.12. 2002 a zároveň zobralo na vedomie žiadosť p.Sabiny Očovskej o zrušenie prevádzky masáží na zdravotnom stredisku k termínu 1. 6.2002.

Na základe informácie starostu obce o počte poslancov pre nasledujúce volebné obdobie, ktoré vyplýva zo zákona súhlasilo so stanovením počtu poslancov na 9. Tým sa v novom volebnom období zníži počet poslancov o tri poslanecké kreslá. Ďalším uznesením zobrali poslanci na vedomie návrh vypracovania cinorínskeho poriadku.

OZ zobralo na vedomie žiadosť Judr.Žilinskej a Judr.Zelenskej o vyplatenie finančnej odmeny 20 000 Sk za zastupovanie obce na súde a uzatváraní zmlúv pri predaji pozemkov obci z objektu bývalého termálneho kúpaliska. Ďalej doporučilo komisii pre životné prostredie prejednať žiadosti Milana Bánoczkého a Ladislava Filipoviča o odpredaj pozemku a žiadosť Mareka Knuta o dlhodobý prenájom obecného pozemku.

OZ súhlasilo s presunom 100 000 korún z rozpočtu obce, ktoré boli určené na financovanie pomenovania ulíc na financovanie regenerácie trávnatej plochy futbalového ihriska. Poslanci zobrali na vedomie prípis nájomcov obecných bytov v školskej bytovke vo veci odpredaja do osobného vlastníctva.

Na 35. riadnom zasadnutí OZ v Kráľovej pri Senci boli prijaté nasledovné uznesenia.

OZ doporučilo starostovi obce podať žiadosť na Slovenský pozemkový fond o odpredaj, alebo zámenu pozemkov na ostrove Sigotka (športový areál).

OZ zobralo na vedomie žiadosť pána R.Deáka o odpredaj časti pozemku susediaceho s pozemkom v jeho vlastníctve, Nakoľko tento pozemok nie je vo vlastníctve obce, žiadosti nemôže vyhovieť. Ďalej OZ súhlasilo s odpredajom pozemku p. Milanovi Bánoczkému po predložení geometrického plánu za cenu stanovenú znaleckým posudkom. Podobne súhlasilo s odpredajom časti pozemku p. Marekovi Knutovi po predložení GO plánu za cenu stanovenú znaleckým posudkom. OZ súhlasilo i s odpredajom školskej bytovky podľa vypracovaného posudku Ing. A. Schmidlovej a vypracovaného GO plánu.

OZ zobralo na vedomie rozbor hospodárenia za 1. polrok 2002 a tento schválilo.

OZ súhlasilo s výstavbou lávky cez Čiernu vodu firmou p.M.Róku a doporučilo za kontrolórov stavebných prác predsedu komisie pre životné prostredie p. J.Pikáliho a poslanca p. Ing.. M. Šillu.

OZ zobralo na vedomie informáciu starostu obce o dotácii ministerstva financií SR pre školstvo, ktoré prešlo pod obecnú správu. Plánované príjmy obce sa tak dopĺňajú o sumu 376500,- Sk a bežný transfer a mzdové prostriedky na III. štvrťrok 2002 vo výške 1.236000.- Sk.

OZ zobralo na vedomie informáciu starostu obce o prijatí novej pracovníčky P. Ľubomíry Šuvadovej od 1. augusta 2002.

OZ zobralo na vedomie architektonicko-urbanistickú štúdiu sociálnych bytov, ktorých realizácia by sa mala uskutočniť v našej obci a uložilo predsedom komisií túto štúdiu prejednať na svojich zasadnutiach.

OZ zobralo na vedomie cintorínsky poriadok a tento schválilo.

V rámci riešenia dopravnej a komunikačnej situácii v obci OZ doporučilo starostovi obce písomne upozorniť spoločnosť Austria beton Werk a súkromného roľníka, Ing. Juraja Mačaja ml. o zákaze vjazdu motorových vozidiel nad 7,5 t na miestne komunikácie. Zároveň doporučilo umiestniť dopravné značky zákazu vjazdu motorových vozidiel a zákazu odbočenia na tie miesta, kde je to potrebné z hľadiska plnenia uvedeného uznesenia. Ďalej doporučilo starostovi prešetriť stav verejného priestranstva za cintorínom a do 30 dní zjednať nápravu. Prejednať s p. Richardom Tóthom porušenie všeobecného záväzného nariadenia a vyvodiť dôsledky. (vývoz smetí na ceste za poľnohospodárskym družstvom).

V rámci 36. riadneho zasadnutia v októbri 2002 prijalo OZ štyri uznesenia.

OZ súhlasilo s odpredajom pozemku p. L.Filipovičovi podľa vypracovaného GO plánu a za cenu stanovenú znaleckýn posudkom. Zrušilo časť uznesenia č. 225/OZ týkajúce sa prejednania architektonicko-urbanistickej štúdii výstavby sociálnych bytov v komisiách a doporučilo túto štúdiu predložiť na posúdenie už novozvolenému plenárnemu zasadnutiu na začiatku roku 2003.

OZ zobralo na vedomie hospodárenie obce za prvé tri štvrťroky 2002 a toto jednomyseľne schválilo.

OZ zobralo na vedomie žiadosť obyvateľov Bodoházu o príspevok na úpravu prašnej cesty. Po prešetrení žiadosti komisiou životného prostredia môže byť stanovená výška príspevku.

Cintorínsky poriadok

Obecné zastupiteľstvo na svojom 35. riadnom zasadnutí schválilo Cintorínsky poriadok, ktorý platí pre všetkých občanov obce a užívateľov plôch v cintoríne.

Pre prevádzku cintorína platia nasledovné ustanovenia:

1. Celý chod cintorína, určovanie hrobového miesta, otváranie a zatváranie cintorína riadi správca cintorína.
2. Používanie domu smútku riadi pán Ján Žemlička. Telefón č. O9O5 133 354
3. Poplatok za použitie domu smútku je : do 48 hodín - 300 Sk, za každý ďalší deň - 100 Sk.
4. Poplatok za hrobové miesto v čase úmrtia - 100 Sk. Následne poplatok po každých desiatich rokoch za tento hrob - 200 Sk.
5. Nové hrobové miesto pre žijúcich občanov sa môže vopred objednať za týchto podmienok: manželia, alebo samostatne žijúce osoby staršie ako 65 rokov.
6. Poplatok za vopred určené hrobové miesto : jednohrob - 2000 Sk, dvojhrob - 2500 Sk, vybudovanie krypty zvyšuje cenu poplatku o 500 Sk.
7. Určenie hrobového miesta:
- občan môže požadovať umiestnenie hrobu po rodinných príslušníkoch, po uplynutí desiatich rokov od pochovania pozostalého,
- ak je voľné miesto medzi hrobami,
- ostatné miesta určí správca cintorína do poradia ako sa pochováva
- iné požiadavky nebudú brané do úvahy.
8. Urny s pozostatkami pozostalých do rodinného hrobu, alebo na vyčlenené miesto v cintoríne : poplatok za miesto - 100 Sk, poplatok po každých desiatich rokoch - 100 Sk.
9. Ak občan nezaplatí poplatok za používanie miesta po 10 rokoch, alebo sa o hrob prestane starať, verejnou vyhláškou sa oznámi, že do jedného roka bude hrobové miesto zrušené.
10. Ďeťom do 10 rokov sa zakazuje prístup na cintorín bez doprovodu rodičov.
11. Pre bezpečnosť a ochranu sa stanovujú otváracie a zatváracie hodiny nasledovne: v letných mesiacoch od 6.oo - 21.oo hod. a v zimných mesiacoch od 7..3o - 16.oo hod.
12. Všetok odpad z úpravy hrobov sa môže odkladať len do pristavených kontajnerov. Zakazuje sa do týchto kontajnerov dávať domový odpad.
13. Hlavné brány cintorína sú zatvorené po celý deň. V prípade prác je potrebné vziať si kľúč z obecného úradu, kde sa tieto práce zaznamenávajú do prevádzkového denníka, alebo u správcu cintorína.
14. Všetky odpady zo starých pomníkov je si občan povinný odviesť na vlastné náklady. Zakazuje sa tieto materiály skladovať na cintoríne.
15. Pre prevádzkovanie prác je zabezpečená elektrická energia. Zásah do týchto zariadení je zakázaný a občan pracuje na vlastnú zodpovednosť a riziko.

Pomocník pre vybavovanie osobných dokumentov

Praktickou pomockou pri vybavovaní osobných dokumentov akými sú občiansky preukaz, vodičský preukaz, cestovný pas, alebo zbrojný pas je znalosť požiadaviek, ktoré sú k vybavovaniu uvedených dokumentov potrebné. Prinášame vám informácie o potrebných dokladoch, ktoré od vás ten ktorý úrad bude vyžadovať.

Cestovné pasy

Pri vybavovaní cestovného pasu pre dieťa do 15 rokov potrebujete starý cestovný doklad, občiansky preukaz rodiča, alebo zákonného zástupcu, rodný list dieťaťa, vyplnenú žiadosť o vydanie cestovného pasu, 2 fotografie o rozmere 3,5 x 4,5 cm, právoplatné rozhodnutie súdu, ak ste boli ustanovený za zákonného zástupcu dieťaťa alebo ste rozvedený a dieťa je Vám zverené do výchovy a kolok. Pri požiadavke vyhotoviť pas do 30 dní potrebujete kolok v hodnote 250 Sk, do 3 dní v hodnote 500 Sk a do 24 hodín v hodnote 1000 Sk.

Žiadosť o cestovný pas deťom do 15 rokov podáva rodič alebo súdom určený zástupca!

Pri vybavovaní cestovného pasu pre dieťa od 15 do 18 rokov je okrem vyššie uvedených dokumentov potrebné predložiť občiansky preukaz dieťaťa a hodnota kolku je vyššia. Pas vyhotovený do 30 dní stojí 600 Sk, do 3 dní 1200 Sk a do 24 hodín 2400 Sk.

K vybavovaniu cestovného pasu pre dospelého nad 18 rokov je potrebné priniesť cestovné doklady, ktorých ste držiteľom, platný občiansky preukaz, vyplnenú žiadosť o vydanie cestovného pasu, rodný list dieťaťa ak žiadate o jeho zápis do pasu a kolok v hodnote 600 Sk pri vybavovaní do 30 dní, 1200 Sk do 3 dní a 2400 Sk do 24 hodín.

Ak chcete zapísať dieťa do už existujúceho pasu potrebujete k tomu okrem cestovného pasu, občiansky preukaz rodiča, rodný list dieťaťa (alebo overenú kópiu), vyplnenú žiadosť o vykonanie zmeny, právoplatné rozhodnutie súdu, ak Vám bolo dieťa zverené do výchovy a 100 korunový kolok.

Cestovný pas si môže prevziať žiadateľ alebo jeho zástupca, teda občan starší ako 18 rokov na základe úradne overenej plnej moci na zastupovanie. K tomu aby Vám vydali nový pas potrebujete sa preukázať občianskym preukazom a musíte doniesť aj neplatný cestovný pas.

Občianske preukazy

Pri výmene OP po platnosti musíte mať občiansky preukaz, rodný list, dve fotografie o rozmeroch 3 x 3,5 cm a 50 korunový kolok.

Pri výmene OP po sobáši musíte priniesť dve opečiatkované karty na nové priezvisko z Obecného úradu, kópiu sobášneho listu, rodný list, dve fotografie 3x3,5 cm a 50 korunový kolok.

Pre vydanie nového OP vo veku 15 rokov potrebujete dve karty opečiatkované obecným úradom na trvalý pobyt, rodný list, dve fotografie 3x3,5 cm, kolok nepotrebujete.

Pri strate OP alebo krádeži na vystavenie nového OP potrebujete zápisnicu o strate alebo krádeži z obvodného oddelenia policajného zboru, náhradný doklad, ktorý Vám bol vystavený, rodný list, dve fotografie 3x3,5 cm, potvrdenie o trvalom pobyte z obecného úradu. Výšku poplatku za kolok Vám určia po odovzdaní príslušných dokumentov.

V prípade predčasnej výmeny OP alebo zmeny údajov v OP potrebujete všetky dokumenty jako pri výmene Op po platnosti a k tomu pri zmene trvalého pobytu potrebujete potvrdenie o trvalom pobyte z obecného úradu, pri prípadnom vyznačení krvnej skupiny do OP potrebujete potvrdenie od lekára, alebo preukaz darcu krvi.

Občiansky preukaz môže byť vydaný iba do rúk občana, na ktorého meno je vystavený a fotografie nesmú byť staršie ako 1 rok.

Vodičské preukazy

K vystaveniu vodičského preukazu potrebujete starý vodičský preukaz, platný občiansky preukaz, fotografiu o rozmere 3,5x4,5 cm a príslušný kolok v hodnote 100 korún. V prípade vydania VP náhradou za zničený, stratený alebo poškodený platíte 200 Sk a pri vydaní VP náhradou za zničený, stratený alebo poškodený opakovane v priebehu dvoch rokov po sebe nasledujúcich je výška poplatku 500 Sk.

Užitočné kontakty

Obvodné oddelenie Policajného zboru v Senci 02/ 459 24 555
Mestská polícia Senec 02/ 459 25 444 alebo 159
Policajná linka dôvery 02/ 555 71 110
Pedagogicko-psychologická poradňa 02/ 459 26 708
Linka detskej istoty 0820 112 112

Krížovka B. Russel: Dejiny sú súhrnom ... (dokončenie tajničky)

VODOROVNE: A. Typ staršieho dopravného lietadla - starý dzchový nástroj - ŠPZ Rimavskej Soboty . - B. Bývalý ruský šachový veľmajster - francúzsky skladateľ - epocha kriedy, albien. - C. Namotával - porúb - spočívalo v spánku. - D. Meno Emílie - predložka - vynálezca dynamitu - predložka. - E. Značka lutécia - bájne české knieža - popravca - podmienková spojka - ZAČIATOK TAJNIČKY . - F. Starobylé maďarské mesto na Dunaji - bezohľadný ničiteľ, barbar - jestvujem. - G. Venovaná vec - svetložlté drahokam - starogrécke zápasiská. - H. Staroegyptský posvätný vták - ruský súhlas - latinská náboženská skratka (Iesus hominum salvator) - utratia - označenie českých lietadiel. - I. Koketná žena - francúzsky maliar - rímskych 51 - bývalý armádny športový oddiel. - J. Prívesok na zmenke - malý kohút - sprevádzať. - K. Tamtá - zabávať sa, lumpovať - trápenie. - L. Latinská spojka - dôrazné citoslovce bolesti - oplodniť peľom.

ZVISLE: 1. Melodickosť. - 2. POKRAČOVANIE TAJNIČKY. - 3. Prvé slovenské tango - trojka koní. - 4. Turecký dôstojník - značka kryptónu - sudcovský zbor. - 5. Farebnosť, ráz - skratka Třineckých železiarní. - 6. Rieka pri Orsku - dohovor, dohodnutie - značka hektáru. - 7. Predpoklad - hromada - spracúvaj kutím. - 8. Tropický plod - vlastní - hmyz škodiaci šatám.- 9. Súper - dotýkaj sa. - 10. KONIEC TAJNIČKY. - 11. Reaktívna strela - časť tenisového zápasu. - 12. Široká, plytká dolina - značka neptúnia - prezident prvého slovenského štátu. - 13. Turecký vojenský hodnostár - biblický prvý muž - získaj za peniaze. - 14. Značla hliníka - zakalil - vetná spojka. - 15. Značka pre spat - stával sa lenivým. - 16. Rapotanie - jestvujú - osobné zámeno. - 17. Slanosť (po česky) - konzervovať dymom. - 18. Staršie zdvorilostné oslovenie. - 19. Otvárať kľúčom.

Pomôcky: B. Čigorin. - G. Palestry. - J. Alonž.

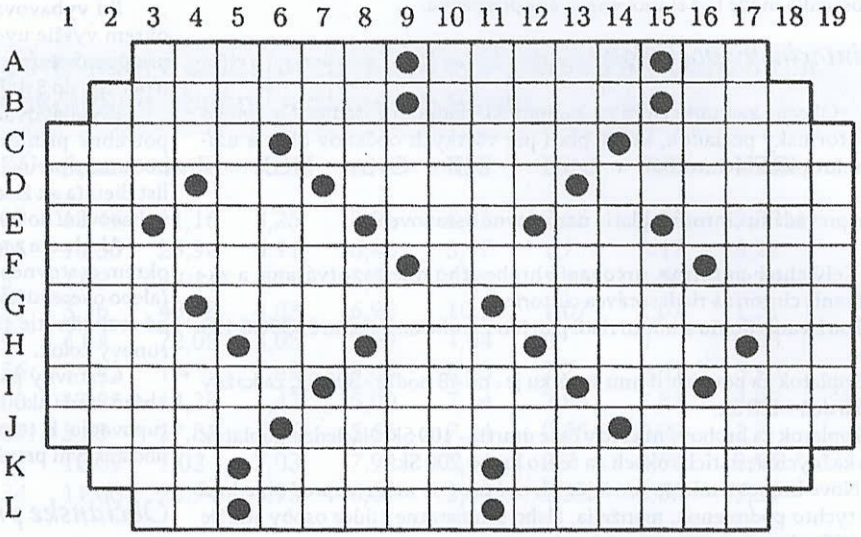

Správne znenie tajničky uverejníme v budúcom čísle.

Ľudovít Paxy
(31. 10. 1920 - 10. 11. 2002)

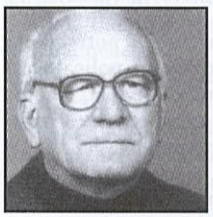

Vo veku 82 rokov odišiel z pozemského života dekan farnosti v Kostolnej pri Dunaji, Ľudovít Paxy, ktorý sa zasvätil službe a viere v pána Boha.

Narodil sa v Bešeňove pri Leviciach v chudobnej rodine. Spolu so štyrmi súrodencami prežíval skromné detstvo. Rodičia ich však nikdy nenechali hladnými a vštepovali im od malička lásku k blížnemu, pobožnosť a úctu k všetkému, čo z človeka robí človeka. Už od detstva mal Ľudovít blízko ku kostolu a veľmi rád miništroval. Vyrástol v Dvoroch nad Žitavou a gymnázium začal navštevovať v Nových Zámkoch. Neskôr pokračoval v štúdiách v malom katolíckom seminári v Komárne a vysokoškolské vzdelanie nadobudol štúdiom teológie v Ostrihome, kde bol 18. júna 1944 vysvätený za kňaza.

Jeho prvá služba kaplána smerovala do Nagymarosu v Maďarsku. Koniec vojny prežil ako kaplan v Kamennom moste a v Komjaticiach. Časy boli ťažké, no všade kde prišiel si pracovitosťou, láskou a pokorou získaval ľudí bez rozdielu vierovyznania a národnosti. K práci vždy pristupoval s radosťou, nadšením a ťažkostiam sa nevyhýbal. Tieto vlastnosti mu boli vlastné až do samotnej smrti.

V rokoch 1946 a 1947 pôsobil ako kaplan vo Veľkých Lovciach a na fare pri Zlatých Moravciach. Hoci nevedel slovensky, po príchode do slovenských obcí sa veľmi rýchlo po slovensky naučil a ľudia ho mali veľmi radi najmä pre jeho ľudskosť a prirodzenú svätosť, ktorá nenadraďovala národnosť nad národnosť a konfesiu nad inú konfesiu, hoci v takomto prostredí pôsobil. Bol to veľký boží dar, ktorým dôstojný pán farár Paxy disponoval. Naučiť ľudí v mene lásky božej zabudnúť na všetko, čo ich rozdeľuje a ukázať im cestu zblíženia.

Ako farár pôsobil na fare v Šipiciach pri Dudinciach (1947-54), Helembe (1954 -58), Novom Tekove (1955-66), v Jahodnej (1966-74) a nakoniec na fare v Kostolnej pri Dunaji. Jeho vysoké morálne a kresťanské cítenie nenarušilo ani obdobie protináboženských reštrikcií v 70. tych rokoch, ktoré pocítil najmä počas pôsobenia na fare v Jahodnej. Odtiaľto sa nechal preložiť na farnosť v Kostolnej kde prežil najplodnejšie obdobie. Okrem vedenia farnosti, ktorá v sebe zahŕňala aj niekoľko okolitých obcí (Hrubý Šúr, Hrubá Borša, istý čas i Jánovce, Kráľová, a Tureň) sa zúčastňoval na spoločenskom živote a zapájal do šírenia osvety . Veľmi záslužná bola jeho práca s mládežou. Bol spoluautorom učebných materiálov pre katechétov, pomáhal pri vydávaní katolíckych novín Nádej a vydal tri knihy venované životom svätých a svätcov.

Pri príležitosti svojich osemdesiatin sa v jednom rozhovore vyslovil, že nikdy neľutoval, že sa stal kňazom a ak by sa znovu narodil, opäť by sa stal kňazom. „ A prosím Boha aby ma pripravil na smrť.“ A pán Boh ho v 82. roku života, v nedeľu nad ránom, 10. novembra, keď v spokojnosti odcelebroval sobotňajšiu birmovku vyslyšal.

M. D.

Kráľovské zvesti. Časopis pre obyvateľov a priateľov Kráľovej pri Senci. Redaktor a zostavovateľ: Miroslav Daniš. Redakčná rada: PaedDr. D. Paszková, Anna Filipovičová, Jozef Luciak, Viera Gašparová, Mária Koišová, Ľudovít Čapla. Grafika: Vladimír Daniš. Vydáva: Obecný úrad, Kráľová pri Senci, schválené OZ, uznesením 41/02-91. Schválené: OÚ-SC 11/2000. Tlač: Eterna press s.r.o. Do tlače zadané 25.novembra 2002. Vychádza štvrťročne.

ISSN 1335-7271

Na Námestí Európy v Komárne (r. 2002)

Kaplnka na Starých horách (r. 2002)

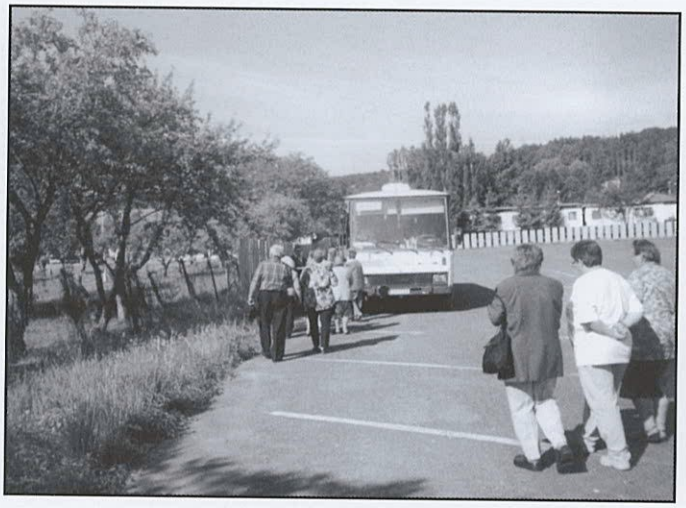

Návšteva kúpeľov v Kováčovej (r. 2002)

Návšteva Piešťan (r.1998)

Katarínska zábava (r. 2000)

Kultúrne podujatie s Majou Velšicovou

ISSN 1335-7271